

A TEMPLON EGHÉZS

Vigjáték 3 felvonásban

Irtai

Fodor László

A T E M P L O M E G E R E .

Vígjáték 3 felvonásban.

Írta:

Fodor László

Szenélyek.

Nagy Zsuzsi.....
Sztics Oly.....
Ulrich.....
Feri.....
Sternheim.....
Schützli.....
Félix.....
János.....

Történet.

Az I^o felvonás az Universal - bank elnöki szobájában.

A II° - " - " - " hat héttel később egy párizsi luxushotelben.

A III° - " - " - " hat órával később, ugyanott.

Idő: ma.

ELSO FELVONAS

Ulrich Tamás báró, az Universal bank elnöki igazgatójának ragyogó hivatali szobája, a bank budapesti központi épületében, a legstétebb Lipótváros mélyén. Három ajtó: hátul középen az első szobába. Bololdalt a hivatalos helyiségekbe, Jobboldalt egy kis kabinetbe, hatalmas íróasztal, saátalan telefonkészülékkel. Bélelött féltékengettő. Mikor a függöny felmegy, a szin egy pillanatig üres. Majd a hátsó ajtó szélesen kitarul és bankosok lépnek be, rendeznek, majd János irattáskát hoz be, letesszi az íróasztalra és visszamegy az ajtóhoz. Mély alásattal bebesátja Ulrich Tamás bárót aki szélvénsszebesen utiruhában megérkezik. Korai a legszobb, érett bankigazgatói férfikor. Kifogástalan, gyors, energikus, határozott, szigorúnágában szeretettmédítő, a pénzügyi romantika minden rokonszenves pózával. Érkezése tempóján érezni lehet, hogy nagyon messziről jön.

1. Jelenet

Szolgák, majd János, később
a Báró.

János: A legalázatosabb szolgája, méltóságos elnökigazgató ur!

Báró: Jó reggelt! Leperitlik a kabátját. Az íróasztalhoz megy.
Éretem Félix vezérigazgató urat!

SZOLGÁK: /Kli/

JÁNOS: Parancsára méltóságos elnök ur! Gyorsan el!

2. Jelenet

BÁRÓ: /csöngöt, majd telefonál./ Halló! Itt Ulrich Tamás báró.
Igen. Megérketem. Ebben a pillanatban. Értesítsék a
fiamat. Amonnal. Köszönöm. Letesszi a kagylót. Ebben a
pillanatban balról belép Oly. Csinos, kacér, pesti lány
gépírókisasszony és dénonjelölt egy asszonyban.

OLY: /meglepőve/ Csakugyan!... A báró ur!

BÁRÓ: /kurtán/ Jó reggelt, kisasszony!

- OLY:** /még mindig nem hiszi!/A báró ur megérkezett Amerikából?
- BÁRÓ:** Amint látja:/Átmenet nélkül azonnal a tárgyra tér!
Irja,kisasszony!/Diktál!Oly blokkon gyorsírással je-
gyes./Coloniale,Newyork!Megérkeztem?Stop! Igazgatósági
ülés kedden?Eredményről kábel?Stop!Angolul?Dringon?
- OLY:** Igenis,báró ur!
- BÁRÓ:** /szimatolva/Es az illat miósóda,kisasszony?
- OLY:** /boldogan,hogy észrevették!/A parfüöm:Guerlaine...
- BÁRÓ:** /kurtán/Ne használjod parfümöt a bankban,kisasszony!
- OLY:** Kérem szépen,báró ur én!..
- BÁRÓ:** /folytatva/Irja,kisasszony! Oil Comp,London!Megérkez-
tem?Stop!...Döntés kedden?/Felel egy kis
otlalt a titkári asztalról!/Hát ez miósóda itt,kérem?
- OLY:** /gyorsan elvesszi/Döcsinat?A rusbon?
- BÁRÓ:** Es nem való az íróasztalra,kisasszony?
- OLY:** Engedelmet kérek?
- BÁRÓ:** /köszövést/Mincs idén,kisasszony./Felvez az egy kagylót!
Halló!Kérem Berlin Falksburg 135-18:Rapid?/Itezz a
kagylót,balról lelkesen jött Félix,a második klasszikus
bankdirektor típus!

3. Jelenet

Voltak,Félix!

- FÉLIX:** /szárazan/Báró ur!..Báró ur!..Es a váratlan megles-
etés!..Mélytáttal váratlanul megérkezni!..Nem is
tudom hogyan üdvözljelaki
- BÁRÓ:** Csak röviden!Bacervuss!
- FÉLIX:** /Amirva/Hallatlan!
- BÁRÓ:** Mi a hallatlan?
- FÉLIX:** Ugy érkez el meg Amerikából,mintha a azonnali szobából
jöttél volna!

BÁRÓ: Természetes?

FELIX: Milyen volt az utad?

BÁRÓ: Kitanó?

FELIX: A tenger?

BÁRÓ: Hina, mint az olaj, és milyen volt az olaj?

FELIX: Viharos mint a tenger. Teljes anarchia az olajpiacon? Nem tudják, hová van az olaj Amerikából?

BÁRÓ: A legjobb üzlet, a kőolaj?

FELIX: 945-

BÁRÓ: Ezt már tudtam a pályaudvaron, a nő?

FELIX: Még nincs jelentés.

BÁRÓ: Kisasszony! A tűzoltó!

OLY: Parancsára! Felkap egy kagylót, halló, a tőzsde... Kész-
velőn vonak. Menetinger. Hogy áll az olaj? 954 ?
Készülni. /Letesszi a kagylót./

FELIX: /Telkesent/ 9541?

BÁRÓ: Kilenc pont. Bravó!

FELIX: Szóval vegyek?

BÁRÓ: Olajat? Minden országban, minden városban, minden tőzsde!

FELIX: Látod, báró ur, az a szeretetrendítő benne. Ebben a pillanatban érkeztél és én már a kezem rajtam.

BÁRÓ: Stílusom!

FELIX: És most, ha szabadna érdeklődnék, hogyan kell ezt az in-
tésként? Tisztelettel igérgető és a vágytól, hogy jelentést
tehessek?

BÁRÓ: Félretekintésig váratlanul érkeztem. Szeretnék nektek
alkalmat adni, hogy mindannal meg legyek előzetes.

FELIX: Előnk ur! Finom vagy mint egy mári!

BÁRÓ: Igen, barátom! A pénzvilág egyre finomodik és néhány év
és olyan finomak leszünk, mint a szögények. A telefon
össze fogja a kagylót és minden átmenet nélkül be a

telefonba, Halló? Berlin? Hier Universal Bank Budapest?
 Baron von Ulrich, Halló? Te vagy az? Hogy áll az olaj? 1919?
 Venni? Asonnal. Minden mennyiségben. Köszönöm! Szervusz!
 / Latossá a kagylót, Minden átmenet nélkül, / Szóval déli-
után öt órára kéretem az urakat, / Átmenet nélkül Olynak
 Diktálok kisasszony!

FELIX: / elképedve / Nahát! Ez tényleg!

BÁRÓ: Kérem Schüntalt azonnal!

FELIX: Kérem, báró ur! / El balra!

4. Jelentés

BÁRÓ: Irja kisasszony! / Diktáló! A Magyar Nyerszáj- és Kőszén-
 Rt. Főnagyteljesítő igazgatóságának, Budapest. Van szoren-
 csak ezáltal már hivatalosan értesíteni a nagyteljesítő
 igazgatóságot arról...

OLY: / gyorsírással jegyzet! / A nagyteljesítő igazgatóságot
 arról...

BÁRÓ: ...hogy azok a tárgyalások, amelyek a közép-európai olaj-
 koncern...

OLY: Közép-európai koncern...

BÁRÓ: / diktáló hangon / Miért szól közbe mindig, kisasszony?

OLY: Boosánat! Gyorsan tetszik diktálni!

BÁRÓ: / Diktáló hangon / Terázzetes! Hiszen én gyorsíró vagyok!

/ Átmenet nélkül / Folytatás! / ...hogy azok a tárgyalások,
 amelyek a közép-európai olajkoncern érdekkörének kiadá-
 sára vonatkozólag megindultak... / Átmenet nélkül
diktáló hangon / Kisasszony, miért hord ön ilyen kivágott
ruhát?

OLY: Azt mondják szép a vállam!

BÁRÓ: / diktáló hangon / Kisasszony! Vanek kis pihák vannak a
nyakán?...

OLY: / boldogan / Tetszett észrevenni?

- B-ÁRÓ:** Kérem, a bankban ne hordja így a nyakát.
- OLY:** /kitörve./ Kérem, elnök úr! Tessék már végre megmondani, mi kifogása van ellenem!
- B-ÁRÓ:** Ön túlságosan csinos.
- OLY:** Ehhez jogom van!
- BÁRÓ:** De ön olyanformán csinos, hogy sérti a munka elvét, amit én szentnek tartok. Keves, bájos, illatos! Ilyen inzultás nem tűrhető el az alkalmazottaitól!
- OLY:** Erről igazán nem tehetek!
- BÁRÓ:** Percenként egy pillanat kell az ön bájjainak szemlélésére! /Szédítő gyors fejssámolásal./ Es, naponta nyolc óra munkaidőt számítva, nyolc perc! Egy hónapban négy, egy esztendőben negyvennyolc óra! Kisasszony! Ön évenként két napot rabol el a munkaidőből!
- OLY:** Ez is valami? Más nők naponta két évet szoktak!
- BÁRÓ:** De nem tőlem! Én mindent adok a nőknek, csak időt nem! Ön itt nem nő, kisasszony!
- OLY:** Hát miocsa?
- BÁRÓ:** Irógépalkatrész! Ezt jegyezze meg magának, /E pillanathoz
belül Schüntal, ő a bankban a mindenese. As igarovó, a há-
siállat. Így is néz ki./

5. Jelenet.

Voltak, Schüntal.

- SCHÜNTZL:** Legáltalánosabb tisztelettel, báró ur! Rögödj meg...
BÁRÓ: /hirtán./ Köszönés nélkül. Schüntal, ön ma nem megy haza ebédelni?
- SCHÜNTZL:** Igenis, báró ur, ma nem megyek haza ebédelni?
- BÁRÓ:** Schüntal, ön ma nem megy haza vacsorázni?
- SCHÜNTZL:** Igenis, báró ur, ma nem megyek haza vacsorázni!
- BÁRÓ:** Schüntal, ön ma nem megy haza lefeküdni!

SCHÜNTZL: Igenis, báró ur! Na nek megyek haza lefeküdni!

BÁRÓ: /iratesemót nyujt át neki./ Ellenben itt a nagy üzlet! Az olajszerszódés teljes anyaga. Holnap délutánig el kell készíteni a jelentést. Együtt dolgozunk hajnalig. Telefonáljon haza a holnijáért!

SCHÜNTZL: Pelesleges. Én előrelátó vagyok, báró ur! Én hálóinggel és fogkefével járok be a bankba.

BÁRÓ: Köszönöm. Ön itt az egyetlen rendes ember! Csak ne hordozna kaucsuk kaddzettát. Ezzel idegessé tesz!

SCHÜNTZL: Sajnálom elnök ur! Ez a kaucuk-mandszetta az én emlékezőtehetségem. /Gesztussal jelesve/ A báró ur kiejt egy szót és ez már azonnal fel van írva, azaz ide jegyezve.

BÁRÓ: És elfér minden rajta?

SCHÜNTZL: De mennyire! Én a mandszetta végigcsinálta a hosszt, a besszt, a frankkontremintya kraachot, a szanalást és az újjáépítést! Valuta, deviza, árfolyam! Mind ezen a mandszettán rajlott le! /Sóhajtvá/ Nehéz idők voltak! /Gesztussal jelsi a mandszetta letürlését./ Spongyát rá, elnök ur!

BÁRÓ: Hát munkára Schüntzl! Melletten marad. /Jobbra mutat./ Bemegy ide a kabinetha és átfutja az anyagot. Aztán kezdjük!

SCHÜNTZL: Igenis! Egy gépirónót nem rendelünk be éjszakára?

BÁRÓ: Egy gépirónót?...

OLY: /Isszatottan megmondul a báróra nézve./

BÁRÓ: /Észreveszi Oly iszalmát./ Nem... Semmi este...

SCHÜNTZL: Kérem! /El jobbra./

64. Jelenet.

Báró, Oly, majd János!

BÁRÓ: Folytassuk kisasszony!

OLY: Báró ur kérem! Ha szükség van rám, én szívesen bejövök éjszakára.....

- BÁRÓ:** Szívesen?...Érdekes.../Jól megnézi./ Szias Oly kisasszony. Ugy-e?
- OLY:** Az vagyok. Kedves a báró urtól, hogy emlékszik a nevemre.
- BÁRÓ:** Hány éves?
- OLY:** /Boldogan./ Huszonegy.
- BÁRÓ:** Vőlegénye?
- OLY:** Nincs.
- BÁRÓ:** Barátja?
- OLY:** De, kérem...!
- BÁRÓ:** /Tündöve./ Huszonegy éves. Vőlegénye nincs. Barátját letagadja. Parfümje Guerlainé, ruhája krepp satin, hariana, cipő, kombiné, kifogástalan, jó hölgyfofórással jár.... Mennyi a fizetése, kisasszony?
- OLY:** Havi kétszáz.
- BÁRÓ:** És mindent havi kétszáz pengőből?
- OLY:** Ezt nem mondtam.
- BÁRÓ:** Tehát mégis csak van barátja?
- OLY:** Mondtam már, hogy nincs!
- BÁRÓ:** Akkor ön aikkaszt, kisasszony!
- OLY:** /Rémülten./ Ön?
- BÁRÓ:** Szóval?
- OLY:** /Lesütött szemmel./ Inkább bevallok egy barátot.
- BÁRÓ:** Kérem?
- OLY:** De miért kérteni mindent tőlem a báró ur?
- BÁRÓ:** Megállapítom, hogy ön remek nő lehet, de feltétlenül rossz munkaerő.
- OLY:** /Kacérán./ És az baj?
- BÁRÓ:** /Elhárítván./ Sajnos nálam a remek nő délután ötkor kezdődik.....
- OLY:** És mikor fejeződik be?
- BÁRÓ:** Egynegyed hatkor. Jelentkezni a szomszédos fűzőknél

kisasszony!

OLY: /Ijedten./ Mit jelent ez, kérem?

BÁRÓ: Ön áldozata annak a nagyszerű munkarendszernek, amelyet az Óceánon túl láttam. Abban a nagy munkakampányban, amely most jönni fog, sajnos, nem számíthatok önre.

OLY: De báró ur! Ön igazságtalan!

BÁRÓ: Bőt, igazságos vagyok! Egy lánynak, aki kétszáz pengőből ilyen renekül öltözködik, nincsen szüksége hava kétszáz pengőre.

OLY: /Majdhon sirva./ Báró ur, kérem...

JÁNOS: /Jelent./ Starheim Frigyes gróf ur önéltónága.

BÁRÓ: /Élénken./ Kéretem. /Olyhoz/ Legyen szives hagyjon egyedül, kisasszony!

OLY: /durcásan./ De a következményekért ön a felelős. Ön egy csinos nőt rászabadít a társadalomra! A legnagyobb könnyelműség, báró ur! / El balra./

Báró, Gróf.

Hátul kősepen belép a gróf. Elegáns, elragadó, léha, fő-
lényes, kissé cinikus arisztokrata. Nem karikatúra. Kez-
venc szavajárása a "kérlek alássan" amit a szinés
diszkrétan persze, érské szerint megfelelő helyeken
alkalmazhat. Korajánlyen bent a hatvanban, de amint mon-
dani szokás, feltűnően jól konzervált. Nyugodtan leta-
gadhathna tiszt.

GRÓF: /Örömmel./ Tanás! Hát csakugyan! Te vagy az?

BÁRÓ: Bessenélyesen! Isten hozott, öregem!

GRÓF: Megülelhetlek?

BÁRÓ: Parancsolj valent! Hogy vagy, öreg pajtás?

GRÓF: Renekül! Mindig renekül! Harminc évvel ezelőtt elhatáro-
tam, hogy jól fogom érezni magam és azóta történjék
bármi, én jól érzem magam. Kérlek alássan.

BÁRÓ: Boldog ember!

GRÓF: Szóval csakugyan megérkeztél?... Kolosszális! Képzeld csak, ma délelőtt éppen randevum volt...

BÁRÓ: Brávó!... Kivel?

GRÓF: A nappal. Mostanában flörtölök a délelőtti napocskával. Pompás szerető. Finom, jóságos, meleg és ami a fő: becsületes. Nem csigál titkot abból, hogy másokat is szeret.

BÁRÓ: Kedves bolond, te....

GRÓF: Szóval, kérlek alássan, megyek a nap után. Éppen elsétálok a bank előtt.

BÁRÓ: Csakugyan?

GRÓF: Nem hásszod? Ugy látsszik, nem tudod, hogy én a legszorgalmasabb igazgatósági tagok közt tartozom. Én nem vessem fel ingyen a tantiómet. Én minden nap elsétálok a bank előtt....

BÁRÓ: Ez igaz?

GRÓF: Becsületeszavammal!

BÁRÓ: /melegen./ Köszönöm. Mindig tudtam, hogy barátok vagyunk.

GRÓF: Szóval kérlek alássan, amint elmegyek a bank előtt, egyszerre megpillantom a galambszürke autódát. Ugy megőrültem, hogy elfelejtettem előre köszönni a portásnak.

BÁRÓ: Ez túlság?

GRÓF: Ezt még idősebb Andrássy Gyula gróftól tanultam.

BÁRÓ: Most elárultad magad! Te akkor már éltél?!

GRÓF: /hajtva./ Az Istenért! El ne mondd ezt senkinek!

BÁRÓ: Bízhatok bennem?

GRÓF: Így tudtam meg, hogy megérkeztél. Persze rögtön futottam hozzád. Itt vagyok, és most rajtad a sor. Hogy vagy? Mit csinálsz? Hogy sikerült? Hostál, pénst?

BÁRÓ: Pénst és üzletet? New-Yorkban kezdem, London, Amsterdam és Frankfurtban folytattam. És három hét múlva Párizsban fejezem be.

GRÓF: Nagyszerű fiú vagy, kérlek alássan. Ha téged látlak, mindig eszembe jut az az idő amikor még rendes ember voltam.

BÁRÓ: Rendes ember voltál? Ez lehetetlen!

GRÓF: De mennyire! Tudod hogyan kezdtem? Miniszterelnök akartam lenni. Hidakat akartam építeni, akadémiát akartam alapítani. Volt egy villám a Svábhegyen. Ingyen szanatóriumot akartam csinálni belőle, százhusz ággal.

BÁRÓ: És miért nem csináltál?

G-RÓF: Mert jött egy nő, akinek egy égy is elég volt. Ebben aztán elaludtam. Mikor végre felébredtem, rájöttem, hogy nem érdemes. E pillanatban csak egy programom van. Hatvan éves vagyok. Azt a negyven-ötven esztendő, ami még hátra van, szeretném jól és vidéman eltölteni.

BÁRÓ: Lehet, hogy igazad van! En azonban még mindig a munkánál tartok. Dolgozni, ha kell erőszakkal is.

G-RÓF: Erőszakkal?

BÁRÓ: Igen! Te nem tudod, hogy mi egy pesti bank. Az emberek itt a pénzt szeretik és nem a munkát. Igazgatóim, a nagy pénzüg-yi zenik, kitűnőek a tranzakcióik, de keresik a pénzt és nem csinálják! Mások zsebéből átszippantják a maguk zsebébe. Náluk helyet cserél a pénz, de nem keletkezik! Érted?

GRÓF: Körülbelül.

BÁRÓ: Pedig a munkát úgy kell szeretni, mint én! En mindennap előlről tudnám kezdeni. Ezek itt körülöttem mind azért dolgoznak, hogy egyszer majd ne kelljen dolgozniok. De én most a kezembe veszem őket. A portástól az igazgatóig. A gépirókisasszonytól a cégvezetőig. És ha nem talállok olyan embert, aki dolgozni akar, akkor keresni fogom.

GRÓF: /Fellelkesséve/ Parahoszolj! Itt vagyok!

BÁRÓ: /Nyelve/ Te paragon?

GRÓF: Szavamra, felbresszted bennem a produktivitás iránti vágyat! Unnepélyesen, /Tamás! Én hajlandó vagyok aláírni egy jegyzőkönyvet.

BÁRÓ: /nevetve./ Óriási!

GRÓF: Igazgatósági tag vagyok, vagy mi?! Ambiciózusan, /És ha megengeded, én ezentúl minden délben bejövök és aláírok valamit?

BÁRÓ: Vigyázz! Szavadon foglak! De ha minden áron dolgozni akar van a számodra egy kitűnő ötletem. Három hét múlva végérvényesen tető alá hozzuk az olajszerződést. Velem jössz Párisba?

GRÓF: Remek!

BÁRÓ: Az igazgatóság nevében te fogod aláírni. A neved ^{is} nagyon jól fog festeni a szerződésen.

GRÓF: Elragadó!... Párizs!... /Lelkesen./ Igazad van öregem! Nincs szebb mint a munka!

BÁRÓ: /nevetve./ Na, látod! /osengetve./ És most bocsáss meg öregem! Egy óra tájban gyere értem. Ha akarsz együtt ebédelünk.

GRÓF: Nagyszerű lesz, kérlek alássan. Csak ketten leszünk?

BÁRÓ: Nem, hárman.

GRÓF: /izgatottan./ Ejnye, no!... Ki lesz a harmadik?

BÁRÓ: A fiad.

GRÓF: /lehülve./ Hallatlan! Hogy te milyen rendes ember vagy. Szervusz kérlek alássan. A viszontlátásra, kérlek alássan!

El hátul!

8. Jelenet.

Báró, Oly, majd János

OLY: /kiált szomol balról./ A báró ur osengetett?

BÁRÓ: Igen. Tudomásul vette, kisasszony?

OLY: Előnk urakébbe nem lehet belenyugodni!

BÁRÓ: Pedig sajnálom, nem változtathatok a dolgomban.

- OLY: Most törjön kettő a karrierem. Amikor olyan szépen haladtam lefelé?
- BÁRÓ: Lefelé?
- OLY: Igen! A hatodik emeleten kezdtem. A szűkejtésnél. Onnan ledolgoztam magamat az ötödikre, a statisztikához. Az ötödikről a negyedikre, a jogi osztályba. De ez nekem még mindig nem volt elég alacsony.
- BÁRÓ: Ez kedves.
- OLY: Lefelé törő ambíciója nem ismert határt. Vas szorgalommal leérkeztem a harmadik emeletre. Onnan már csak egy ugrás volt a második emelet és végre! Fél évvel eselőtől... Igen alnök ur!... Fél évvel eselőtől leérkeztem a félmeletre. A bank legmagasabb emeletére. Az elnöki osztályba! A báró ur személyné mellett!
- BÁRÓ: Igazán megtisztelt!
- OLY: Gyönyörű volt!... /Érzelmesen/ A báró ur diktált!...
- BÁRÓ: /úgyanolyan érzelmesen/ És ön csinálta a helyesírási hibákat?
- OLY: Nem tehetek róla!... A báró ur mellett nem lehet helyesen írni!
- BÁRÓ: És miért nem lehet?
- OLY: Mert olyan elegánsan üssük a haja. Mert ösvégy! Szellemes. Előkelő. Representatív!
- BÁRÓ: Elég, kisasszony!... Elég!
- OLY: Mire az ember ezt végig gondolja, egy tével máris többet ír!
- BÁRÓ: Vagy kevesebbet?
- OLY: Ha hangulat dolga!
- BÁRÓ: Látja, épp ez a baj! Nekem nem hangulatos hölgyek kellene, hanem odaadó munkások!
- OLY: /sőhajjal, önkéntelen őszinteséggel/ En odaadtam volna

nagyonat?

BÁRÓ: Nagyon kedves. De sajnálom, kisasszony. Két dolgot nem szeretek. Üzlet közben szerelemről és szerelem közben üzletről beszélni. Ettől az elvtől még az ön kedvéért sem térhetek el.

OLY: Szóval mehetek?...

B-ÁRÓ: /energikusan/ Mehet! / Hirtelen nyájasan, / És most foglaljon kérem helyet....

OLY: Micsoda?

BÁRÓ: Parancsol egy cigarettát?

OLY: /számulva/ De kérem!

BÁRÓ: Egy pohár likórt?...Vagy szendvicset inkább?

OLY: Mit jelent ez?

BÁRÓ: Hogy ön már nem alkalmazottja a banknak, tehát nem rab-szolgám többé. Most már úgy beszélök magával, amint egy kedves fiatal hölgyvel kell.

OLY: Kézd valami derengeni.

BÁRÓ: Igen kedves. Tudja mi volt a baj? Maga egy esti nő, akivel én mindig nappal találkozom.

OLY: Sajnos a bank, nappali üzem?

BÁRÓ: Ezentúl este fogunk találkozni?

OLY: /boldogan, / Mikor?

BÁRÓ: A dolog egyelőre nem aktuális. Egy gyenge pillanat....

OLY: És vallomás?

B-ÁRÓ: Nem. Végkielégítés. A pénztárnál felvehető havi fizetés. De tőlem kap valamit, ami egy életre szól. Kedves Oly. Voltak pillanatok, amikor tetszett nekem. Egyszer három pillanatig egyfolytában tetszett. Ezt jegyezze meg és alkalomadtán juttassa eszembe. A viszontlátásra.

OLY: /szédülten elbűvölve, / Nahát! Engem már sok helyről ki-tettek, de ilyen finoman még soha. Báró ur! Ebből a bank-

ből élvezet kirepülni! A viszontlátásra. /El balra./

B-ÁRÓ: /mosolyogva néz utána./

JÁNOS: /jelent hátul./ A fiatal méltóságos úr van itt.

BÁRÓ: /örömmel./ A fiam! Kértem. /A hátsó középajtó felé meg
amelyben megjelenik Feri. Vidám, rokonszenves fickó, pénz-
arisztokrata osenete, aki az életet és a vagyont már
készen kapta./

9. Jelenet

Báró, Feri....

BÁRÓ: Kedves fiam!

FERI: Kezedet csókolom, drága papa. /Megöleli./

B-ÁRÓ: Csakhogy újra látlak! /Gyengéden./ Gyerek! Szavakra, hihe-
tetlen!

FERI: Micsoda?

B-ÁRÓ: Hogy ilyen nagy fiam van. Mindig meglepődöm, hogyha lát-
lak.

FERI: Hát még éni...Papa!...Te megint fiatalodtál!...Remé-
lem, nem nősültél meg Amerikában?

B-ÁRÓ: Isten öriss!

FERI: Csodálatos ember vagy! Hád pleljelek meg még egyszer!
/Megöleli és megcsókolja./

BÁRÓ: /kissé megindultan./ Feri! Feri! Feri!...Felnőtt férfi
látúnkre csókolódsunk!...

FERI: És azért van, mert a szegény mama már nem él. Ácsoktat a
csókokat, amelyeket a manának tartogattam, most neked
adom papa!

BÁRÓ: Kedves vagy!

FERI: Sajnos. Egyetlen jótulajdonságom. Számos kvalitásaid kö-
szül én csak a kedvességemet örököltém. Én vagyok a nagy
ember jelentéktelen fia.

B-ÁRÓ: Csak ne szerénykedjél!

- FERI: Pedig így van! Rajtam bizonyítottad be, hogy zseni vagy, papa!
- BÁRÓ: Hogyan?
- FERI: Tudniillik a zsenik gyermekei rendszerint nem sikerülnek. De nem baj. Boldog vagyok, hogy ezt a szolgálatot tehettem neked.
- BÁRÓ: Micsoda Wolonáság!
- FERI: Neked könnyű. A te papád egy közönséges vaskereskedő volt.
- BÁRÓ: Vasgyáros! Vasgyáros! Nagy különbség.
- FERI: De az én papám a nagy Ulrich Tamás báró. Én pedig csinálhatok bármit, csak Feri maradok. A te fiad.
- BÁRÓ: Ejnye, de szentimentális vagy, te gyerek.
- FERI: Nem csoda. Ha tudnád, hogy mi történt velem! Tegnap este együtt vacsoráltam egy elragadó kedves kis teremtéssel....
- BÁRÓ: Brávó! Ezt szeretem!
- ~~BÁRÓ:~~
FERI: Bájos volt, édes, nagyszerű! Képzelheted! Hiszen számos kvalitásaid közül az iszlásedet is örököltem.
- BÁRÓ: Na látod!
- FERI: A hangulat egyre emelkedett. Én kesztem szenvedélyes lenni. Hiszen számos kvalitásaid közül, a temperamentumodat is örököltem.
- BÁRÓ: Kérlek! Engem hagyj ki a játékból!
- FERI: Egy szép pillanatban, amikor elérkestünk a vacsora tulajdonképpeni céljához, kesztem rátérni a tárgyra. Hiszen számos kvalitásaid közül, a tárgyilagosságot is örököltem. Még akartam csókolni a drágát. Már majdnem megérintettem az ajkát, amikor a kicsike hirtelen megszólalt: Mondja Feri, a maga papája csakugyan olyan remek ember?
- BÁRÓ: /slisszerben./ Kedves kislány lehetett!

- FÉRI: De képzelheted az én lelkiállapotomat. Mert ez nem az első eset! Papa! A nők a leggyöngébb pillanatokban is rólad bessenek!
- BÁRÓ: Csak hiúság náluk. Örülnek, hogy egy kicsit a családban vannak. Nem kell ékrevenni őket! Egy nőnek, akit tudomásul veszünk, nem lehet parancsolni.
- FÉRI: /elragadtatva,/ Papa! Te Césári vagy!
- BÁRÓ: A Césároknak könnyű volt! Ők csak egy világbirodalmat kormányoztak! De én egy bankot! Budapesten 1927-ben! A szanaszálás után! Tudod mi az? Serves!
- FÉRI: Elküldesz?
- BÁRÓ: Dolgom van. Egy óra tájban gyere értem. A gróf is lejön. Együtt ebédelünk! Jó?
- FÉRI: Köszönöm papa. Hidd el olyan megnyugtató a közelségben lenni. Elékszel! Egyszer kiskoromban szamáron lovagoltam. A szamár megvadult, te megfékezted.
- BÁRÓ: Hogyne! Jól emlékszem!
- FÉRI: Láted papa, nahegy azóta az az érzésem, hogy mindig szamáron ülök. Egy vad szamáron. És sohasem oda megyek, ahová én akarok, hanem ahova a szamár akarja. Igazán megfoghatnád már a gyeplőt!
- BÁRÓ: Mondass valamit fiú. Tudod mit? Hérom hét múlva te is velünk jössz Párizsba!
- FÉRI: /boldogan,/ Keszdet csakolom, papa. Rettentően tisztellek! A viszontlátásig. /El hátul!/

10. Jelenet.

Báró, Schünztal!

- BÁRÓ: /tücsöve jön az ajtóból, majd jobbra kiált,/ Schünztal!
- SCHÜNZTAL: /ceruzával a füle mögött, iratokkal megrakodva, mint egy teve,/ Parancsol?

BÁRÓ: /kegyes, leereszkedő bizalmassággal./ Maga itt régi buto-
darab. Mondja, maga ismerte az apámat?

SCHÜNTZL: De mennyire. Ferenc József szakált hordott, virginiát
szivott és állandóan cilinderbe járt.

BÁRÓ: Ismer engem is?

SCHÜNTZL: Hogyne! A báró ur havannát sziv és cilindert csak a fel-
sőház megnyitó ülésén hord.

BÁRÓ: Ezek után mi a véleménye a fiáról? Ember lesz belőle?

SCHÜNTZL: Verseket ír?

BÁRÓ: Tudtommal nem.

SCHÜNTZL: Akkor nincs baj. A baj mindig csak akkor kezdődik, ha a
bárók unokái verseket irnak.

BÁRÓ: Köszönöm. /Hivatalosan./ Kérek egy áttekinthető tábláza-
tot a kamattételekről!

SCHÜNTZL: /aussethára jegyes./ Kamattételekről. Igenis. A nőket
szereti?

BÁRÓ: A fiam? Nagyon.

SCHÜNTZL: /már a jobb ajtóban./ Ember lesz belőle! Nyugodt lehet
báró ur, ember lesz belőle! /El jobbra./

11. Jelenet.

Báró, Zsuzsi.

/A báró rágyújt, majd olyan mozdulattal, amely azt jelzi
hogy kezdjék végre a munkát, az íróasztalhoz ül, Püstfelhőbe és
írásokba mélyed. Néhány másodpercig nem is történik semmi. Egyszer-
re a jobb ajtó nagyon lassan, halkán és óvatosan nyílik, de csak
annyi rés támad rajta, hogy egy kislány beférhessen. És a kislány
be is lopózik rajta, lábujjhegyen, de úgy, hogy arca mindjárt az
első pillanatban a község felé legyen. És az arc ijedt és riad-
tan figyelő. A kislány Zsuzsi. A bárónak, aki teljesen elmerült a
munkába, fogalma sincs arról, hogy ilyen furcsa látogatója érke-

zett, minden bejelentés nélkül. Nem is lehet fogalma róla, mint ahogy nem tudhatná azt sem, hogy egy egér surran be az ajtón. Valóban ennek a megérkezésnek az egér besurranását kell szimbolizálni, annál is inkább, mert ez a kislány valóban egérszerű a templom egeré. Tehát egy nagyon kedves, egyszerű, tiszta, takaros kis élőlény. A rendező menjen el odáig a szimbólumban, hogy az a szegényes kis ruha, amelyet a kislány hord, egérszerű legyen. Mikor a szobába való behatolás, ez a valósággal stilizált egérpantomin megtörtént, egy kis izgalmass némajáték jön. A báró még mindig nem vette észre vendégét. Zsuzsi pedig nem mer jelentkezni. Lassan közeledik, többször azon a ponton van, hogy megszólaljon, de visszariad. Végül elszánja magát és köszön.

ZSUZSI: /halkan./ Jó napot kívánok!

BÁRÓ: /ijedten és megriadva meglepődve, felriad az iratokból/
Ki az, kérem?

ZSUZSI: /nagyon ijedten./ Én vagyok....

BÁRÓ: De kicsoda Ön kisasszony és hogy került ide?

ZSUZSI: /hajánem elalél./ Jaj Istenem... A szíven... /Megfojtód-
sik a titkári asztalban./

BÁRÓ: /közeledik hozzá./ Nem értem... Üldözték?... Menekült?...
Hiszen remeg.

ZSUZSI: Nagyon megijedtem, kérem.

BÁRÓ: Mitől?

ZSUZSI: A saját vakmerőségemtől! Most látom csak, hogy mit csináltam!

BÁRÓ: Erre én is kíváncsi vagyok.

ZSUZSI: Beszörtem ide. Bejelentés nélkül. Mikor a szolga elnézett, egy alkalmas pillanathan besurranam az ajtón. És most itt vagyok! Kérem, bocsásson meg.

BÁRÓ: Be kell vallanom, kissé furcsa módon tisztelt meg látog
gatásával.

- ZSUZSI: Nem tehetek róla. Kénytelen voltam így bejönni.
- B-ÁRÓ: Miért?
- ZSUZSI: /a világ legtermészetesebb hangján./ Mert nem engedtek be.
- BÁRÓ: A válasz egyenes, logikus és eredeti. Kihez van szerencsém?
- ZSUZSI: Nagy Zsuzsi vagyok kérem.
- BÁRÓ: Nagy Zsuzsi? Jó név. Friss. Vidám. Lendületes.
- ZSUZSI: /felbátorodva./ Ulrich Tamás báró? Ugy-e?
- BÁRÓ: Az vagyok.
- ZSUZSI: /megkönnyebbülten sóhajt./ Na, hála Istennek, csak hogy itt tartunk már! Sohasem hittem volna, hogy ilyen nehéz bejutni egy elnökgazdátóhoz. Húsz helyen jelentkeztem. Húsz helyen varegatták meg az arcomat és húsz helyen jelentették ki, hogy tökéletes lehetetlenség az elnökgazdátó úrral beszélni.
- BÁRÓ: Magának sikerült?
- ZSUZSI: De erőszak árán! /Kezd belejönni./ Manapság a gyöngék nem mennek semmire. Verekedni kell! Akit sikerül kidobni, annak soha sincsen igaza!
- BÁRÓ: /türelmetlen mozdulattal./ Anért jött kisasszony, hogy ezeket az egészséges elbékelt közölgem velem?
- ZSUZSI: Azért jöttem mert nem várhatok tovább! A dolog sürgős! Élethívágó kártyámról van szó!
- BÁRÓ: Lessz szives előadni talán?
- ZSUZSI: /elszántan./ Báró ur kérem!... /Kis szünet után gyáván./ En állást akarok!
- B-ÁRÓ: /nagyon meglesdve./ Micsodát?
- ZSUZSI: /egyszerűbben./ Állást!
- BÁRÓ: Kisasszony, ezt ilyen egyszerűen mondja?
- ZSUZSI: Hát hogyan mondjam, kérem?

- BÁRÓ: Ugy látszik nem tudja mit kér tőlem?
- ZSUZSI: De tudom!
- BÁRÓ: Állást! Ma! Budapesten! Egy bankban! A B-lista idején, amikor száz száma bocsátják el az alkalmazottakat!
- ZSUZSI: Mit csináljak báró úr!
- BÁRÓ: Sajnálom kisasszony! Az ön emergikus betörése céltalan volt. Kérése teljesíthetetlen. Különben is személyzeti ügyekkel nem foglalkozom.
- ZSUZSI: Tudom, mind a kusz helyen ezt mondták?
- BÁRÓ: /elhárító mozdulattal./ Akkor hát.....
- ZSUZSI: /logikusan./ Gondoltam, hogy a báró úrtól valami újat fogok hallani. Mégis csak ön a bank elnöke! És nekem csak az érvényes, amit ön mond!
- BÁRÓ: Nagyon sajnálok kedves. Sajnálom, hogy nem adhattam kedvezőbb választ. Igen örvéndtem, kedves kisasszony! Volt szerencsém! /Mozdulat, amely jelzi, hogy a kihallgatásnak vége./
- ZSUZSI: /Elszántan./ Volt szerencsém? A báró úr persze most azt hiszi, hogy én megyek?
- BÁRÓ: Igen.
- ZSUZSI: A báró úr téved! Én maradok!
- BÁRÓ: /elhülve./ De kisasszony!
- ZSUZSI: /harciasan./ Ilyen könnyen nem adom meg magam. És gyáva-ság volna!
- BÁRÓ: /ingerülten./ Mi ez kérem?
- ZSUZSI: /kategórikusan./ Léteért való küzdelem!
- BÁRÓ: /meglepődve./ Ön ismeri Darwint?
- ZSUZSI: /összintén./ Sajnos! Mit csináljon egy szegény állástalan nő? Mivelőkik! Én tudom, hogy a gyöngék és a silányak elpusztulnak a harcban! Küzdelem kell az egyének és a fajtának az életéért!

BÁRÓ: /élénken./Érdekes! És Ön milyen fajtaéhoz tartozik?

ZSUZSI: /bizonyos önérettel./Az egerek fajtájához./be mutat-
kozva./Én vagyok kérem, a templom egere!

BÁRÓ: Ez a fajta Darwin rendszerében ismeretlen!

ZSUZSI: És a Gábelsberger Markovics rendszerbe tartozék!

BÁRÓ: Micsoda?

ZSUZSI: Gábelsberger Markovics rendszerű gyorsírás, gépirás,
levelezés, Kereskedelmi végzettség, /tisztán, becsület-
sen./És most szeretnék kérem egy falat kenyert. Egy fa-
lat tisztességesen megkeresett kenyeret!

BÁRÓ: Gyönyörű szándék! De nagyon nehéz.

ZSUZSI: Nem baj! Én keresztül rágom magam! Az első nehézségre
nem szabad hanyatvágódni, az ember maradjon mindig a
talpán! Az élet nagy pofosóbajnok! Birni kell az úte-
seket!

BÁRÓ: /most már önkénytelenül érdeklőve./ Igaza van!

ZSUZSI: /kesányan./Ha én most sírva fakadok és kimegyek innen,
akkor végen van./Szepegve./De én nem sírok, báró úr! /Kön-
nyaival küszöve./Én ökölbe szorítom a kezemet. És nem en-
gedek! Engem nem vigasztal meg az, hogy ma délelőtt anké-
tet tart érdekében a minisztérium!

BÁRÓ: /csodálkozva./Ankét! A maga érdekében?

ZSUZSI: /ujágot mutat./Tessék! Itt van! Ankét a munkanélküliség-
ről. A kormányra egy^{re} jobban ránehezedik a munkanélkü-
liek problémája. /Ismét beutatózó hangon./És a prób-
léna én vagyok kérem. Személyesen!

BÁRÓ: Örülök, hogy szentöl-szembe látom!

ZSUZSI: Most minájért tisenkettő. Ha délig nem oláják meg odafent!
az én problémámat, akkor, na már nem eszünk meleget és
holnap már nem eszünk semmit!

BÁRÓ: /ámulva./De hiszen ez fantasztikus!

- ZSUZSI: Ne tessék csodálkozni! Mondtam már, hogy én vagyok a templom egere! Vagyonom e percben egy pengő és negyven fillér és húsz centiméter nyári szalámi. Ebből a mama délben megeszik tíz centimétert, én hatot, marad négy a kutyának. Enzel készen is vagyunk!
- BÁRÓ: /kételkedve./ Ez csakugyan igaz?
- ZSUZSI: De ugy-e zavarom, báró úr?
- B-ÁRÓ: Hevesen tiltakozva. Nem, nem! Sőt, most kezd csak igazán érdekelni. Beszéljen egészen bátran. Bizonyos dolgokra mindig van időm.
- ZSUZSI: Istenkém! Hissen annyi mondanivalóm volna! Azt sem tudom, hogy hol kezdjem!
- BÁRÓ: Nem próbált elhelyezkedni?
- ZSUZSI: Dehogya nem. Legutóbb is volt állásom. Dringend szállítási vállalat.
- BÁRÓ: Nem ismerem? Mi az?
- ZSUZSI: Pedig híres vállalat volt! Felvette az árut és nem továbbított!
- BÁRÓ: A legjobb üzlet! Mennyi fizetése volt?
- ZSUZSI: Fizetést még nem kaptam, de a kauciómat már elszikkasztották.
- BÁRÓ: Rettenetes! Sok pénz volt?
- ZSUZSI: Csakáltság az egész. Finom vállalat volt! A legkisebb összeget is örömmel fogadták. Mi eladtuk a kredencet, hogy összekaparjuk a pénst. És mi az eredmény? Az egyik főnök Dél-Amerikában van, a másik a Markó utcában, a kaució pedig a holdban. Fetszik látni! Így keres manapság egy szegény lány kenyeret!
- BÁRÓ: Könnyelműség volt! Mielőtt egy állást elfoglal az ember, előbb informálódik!
- ZSUZSI: Hissen ha válogatni lehetne! De manapság őrül az ember.

ha elhelyezkedik. Mindenütt inkább ki dobna, mint felvesznek!

BÁRÓ: Ebben igaza van!

ZSUZSI: Bankról, vagy más rendesebb pozícióról álmodni sem mer az ember. Ide is csak azért jöttem, mert egy gépirókiasasszony soronkívül repült.

BÁRÓ: /a legnagyobb csodálkozással./ Hát ezt honnan tudja? Hiszen csak negyedórával ezelőtt történt!

ZSUZSI: /természetesen./ Hja, kérem, ha ma Pesten megüresedék valahol egy állás, azt öt perc múlva az egész város tudja és rohan. Én különben is megszerveztem a bankszolgákat!

BÁRÓ: Nem értem!

ZSUZSI: Ha bárhonnán repül valaki, azt nekem a következő pillanatban jelentik telefonon.

BÁRÓ: Van telefonja?

ZSUZSI: Nekem nincs. De van a Straussnak, a fűszeresnek.

BÁRÓ: Elragadó! Hol lakik?

ZSUZSI: Az Angyalföldön.

BÁRÓ: És máris itt van?

ZSUZSI: Autón jöttem kérem. Utolsó négy pengőből kétpengő hatvanat fizettem taxira.

BÁRÓ: Szóval vagyonának hetven százalékát befektette ebbe a vállalkozásba?

ZSUZSI: Bizony! Mi munkanélküliek nagy rezzivel dolgozunk. Rohanni kell, hogy meg ne előssenek! Ma legalább százan jelentkeznek majd a bankban, csupa templom agere....

/Séhatva./ Sokan vagyunk báró ur! Nagyon sokan!

BÁRÓ: És mind ilyen eleven és fürge, mint maga?

ZSUZSI: /őnérszetesen./ Azt már nem én voltam a legfürgebb! Elsőnek jelentkeztem!

- BÁRÓ:** Mennyi életrevalóság!
- ZSUZSI:** Kusszáj kérem!/határozottan! Mert ezalgy nem lehet tovább! Itt dönteni kell! Vagy dolgozni fogok,/elszántan, vagy pedig ma délután....
- BÁRÓ:** /aggódva! Ma délután?
- ZSUZSI:** /tragikusan! Elmegyek a moziba!
- BÁRÓ:** Micsoda?
- ZSUZSI:** A háziur fia már egy esztendeje hív, hogy menjek vele! De én nem mentem!/Sóhajtván! Persze, ha tudná, hogy melyo filmeket adtak!
- BÁRÓ:** Szépeket?
- ZSUZSI:** Gyönyörűeket! És én mégse mentem! Én megmaradok a Gábelsberger-Markowics rendszer mellett. Igaz ugyan, hogy a nők egy része ma más rendszer mellett dolgozik, de én egyenlőre még tartom magamat.
- BÁRÓ:** Kisasszony! Maga egy kis hős!
- ZSUZSI:** Nem, báró úgyis csak egy kis nő vagyok, akinek harcolni kell!
- BÁRÓ:** Harcolni, hiszen ez a legszebb!
- ZSUZSI:** De végül belefárad az ember! Harcolni! Éhesen!
- BÁRÓ:** Hát lehet ennyire szegénynek lenni?
- ZSUZSI:** De mennyire!.../Köszönetlenül, mint aki egy nagy intimis tást árul el! Én azok közé a szegények közé tartozom, akik az orrukat rányomják a kirakatra!
- BÁRÓ:** Ilyen is van?
- ZSUZSI:** /nagyon otthonosan, a szakmáját magyarázva! Mégpedig többféle kategória. Vannak olyanok, akik az ékszeréslet kirakatára nyomják az orrukat! Vannak akik ruhát bánulnak. Mások könyveket, képeket, játékokat, autóbilt...!
- BÁRÓ:** És maga?
- ZSUZSI:** /lakonikusan! Én a csemegé osztályhoz tartozom. Ott állók a nagy üvegek elött, rájuk nyomom az orromat!

- BÁRÓ:** Kisasszony, ön egyenesen megható!
- ZSUZSI:** Tízóraira frankfurti virslit szoktam nízni. Azután jön az ebéd.
- BÁRÓ:** Hát az, hogy történik?
- ZSUZSI:** Annak kérem bonyult technikája van. A szebemből kivesszek egy kiflit és beosztom több részre.
- BÁRÓ:** A kiflit beosztja több részre?
- ZSUZSI:** De mennyire! A csücske az előétel. Mig azt eszem, mindig az olajos pisztrángot, vagy a halmajonézt nézem. Azután jön kérem a sült. Letörök egy nagyobb darabkát a kifliből és a hideg angol bélszint bámulom. Oh! Azok a szép pulárók! Természetesen vörös bort iszom hozzá. Nem üveg-ből... /lakonikusan./ Üvegen át! Asalatt a kifli háromnegyed része elfogyott. A maradékokat beosztom csipetkékre. Egy kis sajt. Egy kis gyümölcs.
- BÁRÓ:** És a torta?
- ZSUZSI:** A tortát a Gerbaud kirakatában fogyasztom. /Melegszó-dással./ Hagyja el, báró ur, csak finom helyekre érdemes járni!
- BÁRÓ:** Nahát, kisasszony! Hogy én mennyit tanultam magától!
- ZSUZSI:** Tőlem lehet is. Én ételnevész vagyok! Én a levegőből is élek! Sőt, sokkal kevesebből! Havi hatvan pengőből! Ennyi rokkantségélyt kapunk a boldogult papa után!
- BÁRÓ:** Két pengő naponta?
- ZSUZSI:** Hát tessék ebből kijönni. Lakás, fűtés, világítás, hástar-tás, nászajándék...!
- BÁRÓ:** Nászajándék?
- ZSUZSI:** Igen! Egy ilyen szegény családban folyton házasságnak csoda, ha a hónap közepén nincs egy vasunk sem?

12. jelenet.

Voltak, Schüntzel.

SCHÜNTZL: /jobbról/ BÁRÓ úr kérem...Boocsánat... /Egy ivet mutat./

Hova tegyen ezt a három milliárdot?

ZSUZSI: /majd elesik./ Micsoda?

SCHÜNTZL: A tőkéhez tegyen, vagy a költségvetéshez?

BÁRÓ: Össza szét. Egyet a tőkéhez, egyet a szindikátushoz.

SCHÜNTZL: És a hátralévő milliárdot?

BÁRÓ: Tegye ahova akarja!

ZSUZSI: /nézi őket, mint az ördülteket./ Nahát!

SCHÜNTZL: Csakugyan báró úr! Boocsánat, hogy zavartam. De néha ilyen rongyos három milliárdon megakad az ember. /El./

13. Jelenet.

Báró, Zsuzsi, majd Schüntzl, később Feri és a Gróf.

ZSUZSI: /Ijedten./ Kérem!...az az ember ördült?

BÁRÓ: Nem. Bankhávatálnok.

ZSUZSI: Rongyos három milliárd! El áll a léleksztem!

BÁRÓ: A mások milliárdja mindig rongyos! Szóval, kisasszony ön dolgozni akar!

ZSUZSI: De mennyire! Mert van egy rosszabbik éhség, báró úr! Amikor az ember munkára éhes és nem kap munkát!

BÁRÓ: Est az éhséget én is ismerem!

ZSUZSI: Ugy-e rettenetes?!

BÁRÓ: De mégis jó!

ZSUZSI: Ha tudná, báró úr, hogy én, hogy szeretnék dolgozni! Én úgy szeretem a munkát, hogy felfordítom a lakást, csak hogy újra rendet csináljak! Én belecsúsztettem kérem a munkába.

BÁRÓ: Brávó! Íudja milyen vigasztaló ez?

ZSUZSI: Egészen kicsi voltam és máris segítettem a papának.

BÁRÓ: Mi volt a papája?

ZSUZSI: Szobafestő! Én segítettem neki énekelni!

BÁRÓ: Micsoda?

ZSUZSI: A szobafestők, kérem, éneksszó nélkül nem tudnak dolgozni. Ha a papa szegény, elfáradt, én folytattam. Talán ezért van az, hogy szomorú a munka és az ének valahogyan összetartoznak. /Zengve./ Nekem a munka olyan édes és vidám, mint valami dal! Ha úgy Isten igazában benne vagyok, egyszerre azon veszem észre magam, hogy dudolni kezdek.

BÁRÓ: /elragadtatva./ Maga énekelve dolgozik?

ZSUZSI: Ha kifelé nem is, de befelé mindig énekelek. Nem is ének az, csak olyan cincogás!

BÁRÓ: Így illik a templom egeréhesi!

ZSUZSI: Istenem! Csak egyszer megint oda juthatnék... Dolgozni, báró ur! Mert a mamának szüksége volna egy karosszékre, mert a szobánkban hánlanak a falak! Mert már mindent eladtunk. És nekem dolgoznom kell. Mert erős vagyok, fiatal és egészséges! Dolgozni, mert imádom a munkát, és ezt a szegény és szomorú életet!

B-ÁRÓ: /lelkesen./ Kisasszony!

ZSUZSI: /mintha riadót fujnának rohantempóban./ Ide néssen, báró ur! /Kopott retiküljéből két fekete könyökvédőt vett ki./ Itt van a fekete könyökvédőm! Magam varratam. Úgy varrtam, mint más a negyasszonyi kelengyét! És a munka staffirungja! Már huszon is, elnök ur! /Úgy húzza fel, mint ha neki gyürkőznék egy nagy verakedésnek./ Itt állok felfegyverkezve! Előttem egy üres asztal és egy gazdátlan írógép! Utessen ide le engem! Nem fogja megbánni! Mert ha én egyszer a kezembe kapok egy ilyen masinát, micsoda munka lesz itt! Tud songorászni elnök ur?

B-ÁRÓ: Egy kicsit!

ZSUZSI: Azt én nem tudok! Csak esem a gépen! De itt astán művész vagyok. /Felkap egy blokkot és ceruzát, döntő rohamra indul./ Elnök ur, itt a kezembe a blokk és a ceruza! Diktáljon nekem!

- BÁRÓ: /akit elragadott a lendület, minden átmenet nélkül, /A Magyar Ny^arásola, Behozatali Rt. nagytekintetű Igazgatóságának, Budapest. Van szerencsém ezuttal már hivatalosan is értesíteni a nagytekintetű igazgatóságot arról.
- ZSUZSI: /türelmetlenül/...ról...
- BÁRÓ: /fokozva a tempót,/...hogy azok a tárgyalások, amelyek a közép-európai olajkoncern kiszélesítésére vonatkozólag egy esztendővel ezelőtt megindultak...
- ZSUZSI: Háromszáz szótagot írok percenként !
- BÁRÓ: /még jobban fokozva a tempót,/...a mai nappal már olyan stádiumba jutottak, hogy a részvénytársasági törvényben előírt formák elintézése után...
- ZSUZSI: Még mindig nem használja ki a munkaerőt elnök ur!
- BÁRÓ: Valóságos cirkuszi gyorsbeszéd produkcióval, /Végrehajthatjuk azt a nagyjelentőségű transzaktiót, amelyet már várva-vár a közgazdasági élet. /Abbahagyja a diktálást, lelkesen, /Mert önnek igaza van. Zsuzsi kisasszony! Nincs a világon senki, akinek joga volna önt megfosztani ettől az írásstaltól! /Telefoncsengetés. Nem figyel rá, /Mert van magában valami felfelé törekvés. Maga a társadalom életrajza. /Egónokol. /A templom egere! Egy kis egerben ennyi olaszt munkaerő, vidámság és lendület! /Telefoncsengetés. Nem figyel rá, /Ganis! És a falat kenyér jár önnek kisasszony! Mert maga egy magasabb elvi!... Egy szebb, tisztább élet!... /Telefoncsengetés./
- ZSUZSI: /Nem bírja tovább, türelmetlenül, /A telefon csenget! /Felkapja a kagylót, /Halló! Itt Universál Bank. Elnöki iroda. A báró urat tetszik keresni? A báró^r nincs a bankban. /Letessi a kagylót, /
- BÁRÓ: Micsoda?... Ön letagadott?
- ZSUZSI: /egybeszáll. /Letagadtam!

BÁRÓ: Hogyan nerte?

ZSUZSI: /lakonikusan, Női hang volt.

BÁRÓ: /felkiált az elragadtatás csúcán./ Hát est is tudja! Kisasszony, ön tökéletes! /Kiáltva./ Schüntal!

SCHÜNTZL: /azonnal jobbról./ Parancsol, elnök ur!

BÁRÓ: /vezényelve./ Schüntal! Csókoljon keset a kisasszonynak!

SCHÜNTZL: /ijedten./ Kérem!

BÁRÓ: És nézze meg jól! Ez a könyvkövés néző párja az ön kezesmanszettájának!

SCHÜNTZL: Fekete! Legfelsőbb krétával lehet jegyezni rá!

ZSUZSI: /a homlokára mutat./ En ide jegyem a dolgokat, Schüntal ur! /Telefon cseng, mint a vérsze rácsap a telefonra./ Halló! Igen! Aazonal! /Már 6 vezényel./ Elnök ur, kérek egy blokkot, egy gerusatyáca hamar, /a két férfi azon veszi észre magát, hogy lázasan engedelmeskedik. Ettől kezdve Zsuusi az aki parancsol. Jegyenyel./ Igen. Lehet. Budapest 90.65, Párizs 20.35, London 25.23, New-York 518.65, Brüsszel 72.23. /Lázasan jegyez tovább, majd átadja a papírt Tessék, elnök ur. Zürichi sárlat!

BÁRÓ: Szenszációs!

SCHÜNTZL: /elragadtatva./ Kisasszony! En bemutatkozom. Először a bank fennállása óta Schüntal vagyok.

ZSUZSI: Örvendek! Aláírás hány órákor van?

BÁRÓ: Egy órákor?

ZSUZSI: Köszönöm. En pontos vagyok. Szeretem a világos és tiszta intézkedéseket. A munkák pontos megállapításáért. Akkor nem lesz baj! Egyre még figyelmeztetnek kell!

BÁRÓ: Csak méltóztassék tovább parancsolni! /helynyugodva./

Z-SUZSI: /a legnagyobb felháborodással./ Az írógép koszos! Holnap ki kell tisztítani!

SCHÜNTZL: Ön ellenállhatatlan. En még egyszer bemutatkozom! Schüntal vagyok!

- ZSUZSI:** Mint Napoleon a dobton. / És most már állunk, uraim?
Egy óra van. A legszebb munkaidő! / Rácsap a telefonra.
Halló! Kérem értesítsék az osztályokat, az elnök úr aláír
Energikusan le a kagylót. Vezényel. / Elnök úr, azonnal itt
lesznek az akták. Az elnök úr aláírja, Schüntal úr itat.
- BÁRÓ:** elszédülve / Nahát!... Nahát!...
- FERI:** e pillanatban belép. / Érted jöttem papa!
- GRÓF:** utána. / Öregem ha parancsolod, indulhatunk.
- BÁRÓ:** Lehetetlen! A kisasszony nem enged! / Lelkesen / Mondá Feri!
Akarasz egy kis életet, energiát és egészséget látni?
- FERI:** De mennyire! Ugyis nagy szükségem van rá!
- B-ÁRÓ:** És te öregem? Akarasz tiszteletet fiatalodni;
- GRÓF:** De micsoda ostoba kérdés?
- BÁRÓ:** Akkor mutatkozzatok be. / Bemutatva. / Sternheim Frigyes
gróf, a bank igazgatósági tagja... Ulrich Ferenc báró, a
fián... A templom egere?
- FERI:** A templom egere?
- BÁRÓ:** Más néven Nagy Zsuzsi kisasszony, aki e pillanattól kezd-
ve a titkárnőm...
- ZSUZSI:** boldogan / Hát csakugyan?!
- B-ÁRÓ:** Csakugyan?
- ZSUZSI:** Végérvényesen?
- BÁRÓ:** Végérvényesen!
- ZSUZSI:** Visszavonhatatlanul?
- BÁRÓ:** Visszavonhatatlanul!
- ZSUZSI:** Akkor csak egy perc időt kérek a magam számára. / Indul
kifelé.
- BÁRÓ:** Hova megy?
- ZSUZSI:** Telefonálni kell!
- BÁRÓ:** Parancsoljon, itt a telefon!
- ZSUZSI:** Magánügy. Félek, hogy savaron az urakat!

BÁRÓ:Csak ^egysszen bátran gessék!ZSUZSI:

Köszönöm./Félénken felveszi a kagylót és csak a beszéd folyamán kezd belejönni./ Halló!...Hatszázhusztizennyolc...Halló...Strauss fűszeres? Itt Nagy Zsuzsi beszél.Kérem kedves Strauss ur,küldessen fel a mamának tíz kiló lisztet,tíz kiló cukrot,egy kiló kávé...Igen...Igen.../Ujjongó édes skálában fel-felé,mintegy csenege áriát./...Azonkívül tíz kiló diaszószirt,Kockára vágott kilós csomagokban,Hús darab tojást,teavaját,öt kiló rizst.../Koloraturázva./Darát...massolát...törött diót...félkiló csokoládét...Lehet tíz doboz szardiniát.../Feljajdulva a gyökörben/és frankfurti virslit!...Három párat! /Crescendo./Küldessen fel egy zsák szenet és két abroncs gát...A mamának pedig azt üzenem,hogy gyujtson be /kulminálva./...a sparhédbe és kezdjen főzni,fősnif...Mert állást kaptam és ma ebédelni fogunk!

F U G G Ö N Y

MÁSODIK FELVONÁS

/Előkelő lakosztály egy párizsi hotelben. Négy ajtó. Hátul, jobboldalt, a folyosóról. Elöl, jobboldalt Zsuzsi szobájába. Hátul, baloldalt a báró lakásába. Elöl, baloldalt Schüntzl szobájába. Maga a szin tehát egy apartenent hallja, meglátszik, hogy egy teljes személyzettel külföldön tárgyaló nagy stílusú pénzember ideiglenes irodájának használja. Az íróasztallal szemben, akárcsak otthon, Pesten, ott áll a titkári asztalka, írógéppel, blokkal, ceruzával stb. Hátul baloldalt széles és magas üvegablak, amelyen túl egy tipikus, mindenki számára azonnal felismerhető párizsi tájék látszik, természetesen az Eifel-toronnyal. Hátul, jobboldalt széles járat az ebédlőbe függönnyel, vagy üvegajtóval elzárva. Kora nyári alkonyat. Este nyolc óra van, odakint még világos. Az alkony a felvonás tartama alatt változik át estévé. Mikor a függöny felmegy, Zsuzsi egyedül van a szinen, az írógépnél ül, kopogtat és közeben egy párizsi slágert dudol, amelyet időnként a dansinghok halkán felszűrődő jazz-band ja kísér. Es a kis jelenet körülbelül egy percig tart. A játék vice az, Hogy Zsuzsika lehetőleg taktusára kopog a gépen és es olyan, mintha írógépen songorásná Páris legfrissebb sikerét a Ça c'est Paris-t. Közben halkán belép a gróf! /

1. Jelenet.

Zsuzsi, Gróf.

ZSUZSI: /kopogtatva./ Ça c'est Paris, la Reine du Monde... stb.

GRÓF: /jobbról./ Jó estét Zsuzsika! Amint látom nagyszerű kedvében van.

ZSUZSI: Dolgozom.

GRÓF: És közben énekel?...

ZSUZSI: Ugy-e, illetlen dolog?

GRÓF: Sőt, nagyon kedves.

ZSUZSI: Tetszik tudni, mióta itt vagyunk Párisban, mindig dudor

lők...A hotelben útkor kezdődik a tánc...A zene átszűrődik a falakon át...Itt muzsáj....

GRÓF: Nem volna kedve egyszer lejönni a tánchoz?

ZSUZSI: Isten őrizz! Félek....

GRÓF: A férfiaktól?!

ZSUZSI: Inkább a nőktől! Ezek a párizsi nők!.../Kedvesen./Veszedelemes példa!/ Kiáltva./Schüntzl ur!

2. Jelenet.

Voltak Schüntzl.

SCHÜNTZL: /balról./Parancsol, Zsuzsika?

ZSUZSI: /intézkedve./A ma esti posta!/rettentő sebesen, miközben egymás után nyomja Schüntzl kezébe a kartotékokat, úgy, hogy a mondóka végén Schüntzl már alig látszik ki közülük./Jupiter Műszaki és Olajkereskedelmi Részvénytársaság. Három melléklet. Elvecco et Comp. Rousson. Két melléklet. Morisson un Söhne, Frankfurt. Öt melléklet. Műszaki rajzok. Van der Coolden Hajózási Vállalat, Rotterdam. Fuvardíj-ajánlat. Összehasonlítható tarifatáblázat. Van der Miene, Amsterdam. Ellenajánlat. Forgalmi garancia. Pénzügyi Központ, Budapest. Kereskedelmi államtitkár. Szindákátus. Elnökhelyettes. Statisztika. Kataszter. Gyár-
iparosok Országos Szövetsége. Polyésszámú-diapozíció.
/A finis iramával még eddiginél is hatalmasabb lendíté-
lettel./ Kiadandó, másolandó, fordítandó, revidiálendő, iktatandó, szingálendő és a báró úrral aláíratandó! Schluss!

SCHÜNTZL: /szédülten./Nahát! Ez a tempó!/A kezében tornyosuló iratokat egyensúlyozva, indul balfelé!./

ZSUZSI: Még mindig nem szokta meg?/Ebben a pillanatban jobbról megérkezik szelesen Feri, Schüntzl baloldalt el!./

3. Jelenet.

Voltak, Feri.

FERI: Kezét csékolom, Zsuzsika!

ZSUZSI: /felpillant az íróasztaltól./ Maga az? Azt hittem, hogy a papája!

FERI: /szíven találva./ A papám!... Rettenetes! Már megint a papa! /Kétésgbeesve./ Ha elgondolom, hogy azért jöttem Párizsba, mert itt a nők nem ismerik a papát....

GRÓF: És ez jó?

FERI: A legnagyobb boldogság! Itt én, én vagyok! Itt önmagamért szeretnek, itt ^{nekem} sügrik a fülembe a nők a legérdekesebb pillanatokban, azok a legédesebb pillanatokban: Mondja, szeretnek, itt sügrik kis Feri, mennyi az Universal Bank alaptőkéje? De itt is tildös a végzet. Egy hotelben kell lakni a papával és ez a hotel tele van pesti és párizsi ismerősökkel, akik folyton lesik az alkalmat itt lent a hallban, hogy a papa közelébe jussanak. És mindnyájan rajtam keresztek.

GRÓF: Ez kellemetlen lehet!

FERI: De mennyire! Éppen azért jöttem ide! Be akarom jelenteni a papának, hogy elköltözőm innen!

ZSUZSI: Igazán?

FERI: Elköltözőm. Bár nem tudom, hogy ez segíteni fog, mert képzeljétek csak, múltkor a Congrácson megpillantok egy nőt, kedves, bubájos, igazi párizsi Rémszölyög. Utána vágok! Megszólitom! Hát képzeljétek! Magyar könyv van a kezében! Persze, hogy pesti volt! Erre a nyelvembe hasz reptam!

ZSUZSI: A nyelvébe?

FERI: Mert már majdnem bemutatkoztam neki!

ZSUZSI: Persze, nem mutatkozott be?

GRÓF: Már nem mutatkozott be?

FERI: Majd bolond leszek. Hogy a következő pillanatban a papa után érdeklődjék. De másnap a reggelinél.....

ZSUZSI: Maguk együtt reggeliztek? Miért?

FERI: /magától értetődően./ Mert együtt vacsoráztunk. És itt kezdődik a baj. A kicsike egyszerre megszólal: Hallod-e édes! Most már igazán megnondhatnád a neved! Zavarba jöttem. Mit hasudjak neki? Sennelweis Ignáctól, Krausmayer Károlyig minden magyar név eszembe jutott. Végül találtam egy megfelelőt.

ZSUZSI: Mi volt az?

FERI: Waldmann!

GRÓF: Nagyszerű!

FERI: /dühösen./ Dehogy nagyszerű! A kicsike erre összesapja a kezét és boldogan felkiáltott. A Waldmann ékszerész fia. /Kesztyűn./ Hát ez az én formám. Nálam a nők még a nem létező papa iránt is érdeklőznek. /Legyints./ Eh!... Szervusztok! Zsuzsika kérem! Mondja meg a papának, hogy beszólni szerettem volna vele, de sohasem sikerül. A viszontlátásra!

GRÓF: Hová még?

FERI: A legtávolabbi külvárosba. Megismerkedem egy nővel és azt hasudom neki, hogy talált gyermekem vagyok. Szervusztok! /El jobbra./

4. Jelenet

G-róf, Zsuzsi!

GRÓF: /Feri után, nosolyogva./ Szegény fia...!

ZSUZSI: /nosolyogva./ Szegény? /A jazz most felhallatassik. Dudolás.
Ca c'est Paris?...!

GRÓF: /átvéve a dallamot./ Remek! A Mistinguett aligaz!...

ZSUZSI: /Rábámul./ Mistinguette?... Hát ez kicsoda?

G-RÓF: Nem tudja? Mióta van Párisban?

- ZSUZSI:** Tíz napja. De még mindig nem tudom elhinni....
- GRÓF:** Micsodát?
- ZSUZSI:** Hogy ez igaz! Itt vagyok Párizsban. Állásom van. Itt meg külön zsebpénz is kapok. Már be is vásároltam a Louvréban. Micsoda áruház! Még büfféje is van!
- GRÓF:** Persze!... a büffé... Ez a fontosabb....
- ZSUZSI:** Természetesen. Egyszer úgy is kiderül, hogy ez az egész csak álom! Hát legalább jóllaktam egy kicsit!
- GRÓF:** Az egér filozófiája! A kis egéré, akinek sikerült bejutnia az éléskamrába.
- ZSUZSI:** És micsoda éléskamrából! Elragadtatva. Itt a banánt, a narancsot és az ananászt csak úgy kirakják az utcára! Schajtvá, komolyan. En megértem szegény Napoleont!... Rossz lehetett elmenni innen!

5. Jelenet.

Voltak: OLY:

- OLY:** /Jobbról, ragyogva, feltűnő eleganciával megérkezik./
Jó estét....
- ZSUZSI:** /végigzörögve azonnal ellenségesen/ Parancsol?
- OLY:** A báró urat keresem.
- ZSUZSI:** A pénzügyminiszternél ebédel?
- OLY:** /nyugodtan./ Akkor megvárom?
- ZSUZSI:** Tessék?
- OLY:** /földnyesen./ Héna, én ismerem csak a kifogásokat, /Bistonsággal./ Ön a báró urtól azt a parancsot kapta, hogy magánfelek számára a pénzügyminiszternél ebédel?
- ZSUZSI:** /Nagyon meglepődve./ Hát est honnan tudja?
- OLY:** Eleget csináltam. En a báró ur titkárnője voltam, kisasszony!
- ZSUZSI:** /Mintha tüvel szúrták volna meg./ A báró ur titkárnője?

- GRÓF:** /felesznél./Csakugyan! Az Oly! A Szűcs Oly!
- OLY:** Végre, hogy megismer a gróf ur!
- GRÓF:** Bocssáson meg, de ez a nagy változás... Ez a ruha... Ez a kalap... Ez a ragyogó elegancia....
- OLY:** /könnyedén./Természetes. Hiszen állás nélkül vagyok./
/Zsusszinak./Csak véletlen, hogy nem én ülök ennél az írógépnél. Szerencsém volt. Kidobtak./Kissé élesen./Ha Ön, kedves utódom, hogy van megelégedve állásával?
- ZSUZSI:** /ellenőrzésben./Tökéletesen!
- OLY:** /gunyosan./Remélem, maga az a nő, akit a báró ur régóta keres?
- ZSUZSI:** Micsoda?
- OLY:** Az ideális munkatárs! Az írógépalkatrész! Aki nem tereli el a figyelmét a munkáról! Nem ébreszt benne kellemes gondolatokat!
- ZSUZSI:** /ühözletesen./En nem azért vagyok itt, hogy kellemes gondolatot ébresszek a báró urban!
- OLY:** /kategorikusan./Akkor ezen a pályán nagy jövője van! De mitja nem lesz soha! /Társalgásba csapva./Es Ön, kedves gróf? Ön hogy van?
- GRÓF:** E pillanatban kíváncsi vagyok. Hogy került Párisba?
- OLY:** Antón.
- GRÓF:** /osodálkozva./Antón?
- OLY:** Természetes. Hiszen állás nélkül vagyok. Hanem a báró ur csakugyan kéri!
- ZSUZSI:** /nem titkolt örömmel./Kéri bizony!
- OLY:** Ne lopjuk addig az időt! Lent a bárban táncol fél Páris és fél Budapest. A báró ur minden barátja és ellensége! Kisasszony, ha a báró ur megérkezik, jelentse neki, hogy lent várom a bárban. Ön nem táncol, gróf?
- GRÓF:** En már a bostonnál abbahagytam.

OLY: Sajnálom! A viszontlátásra gróf ur. Jó estét, kisasszony!
/El jobbra./

6. Jelenet.

Zsuzsi, Gróf.

ZSUZSI: Hát ez ugyan várhatja amíg bejelentem! /Ezt harciasan mondja./

GRÓF: Letagadja?

ZSUZSI: Jogom van hozzá! A báró ur felhatalmazott, hogy a kellemetlen látogatókat rövid úton távolítsam el!

GRÓF: És persze, ezt a hölgyet kellemetlennek tartja?

ZSUZSI: A legnagyobb mértékben! Micsoda nő! Még most is érzem a parfümjét! /Hirtelen./ Fel is jegyzem magamnak. /Fiókból papírt vesz ki, ír valamit./

GRÓF: Hát ez micsoda?

ZSUZSI: /erélyesen./ Lista azokról az egyénekről, akik a báró urtól távoltartandók!

GRÓF: Mutassa csak! /Belenéz./ Ejnye! Hissen ezek legnagyobb-részt nők!

ZSUZSI: /spontán./ Természetes! Csak nem engedek nőket a közelébe! /Megszólal a telefon./ Halló! Ön az báró ur?... Igen... Igen... Micsoda?... /Boldogan./ De hissen ez nagyszerű! Minden intézkedést azonnal megteszek! /Energikusan le a kagylót, lelkesen./ Schüntal ur! Schüntal ur!
/Az itt következő jelenetben Zsuzsi villámgyors, viharos, mialatta beszél a diványról, mintegy varázslószóra olvasza az éppen szábanforgó iratokat. Az egész majdnem egy bűvészmutatvány, sürgönyök, leveleket és aktákat olyan gyorsasággal osztja le, mint a kártyát. Hívásra Schüntal jön./

7. Jelenet.

Gróf, Zsuzsi, Schüntal, Naja János?

SCHÜNTZL: Parancsol, Zsuzsika?

ZSUZSI: Győztünk, Schüntzl!...Az olajszerződés perfekt.

GRÓF: Brávó!

SCHÜNTZL: Végre-valahára!

ZSUZSI: Kezdi a vezénylést./A báró ur azonnal itt lesz!A sürgönyök indulhatnak!

SCHÜNTZL: Még meg kell írni őket...

ZSUZSI: Már tegnap megírtuk!...Mi készen állunk!...Egyetlen szó az egész...Perfekt!...Tessék!Leosztja a sürgönyöket, szédítően./Basel, Genf, Zürich, Triest, Róma, Miláno, Berlin, Hamburg, Stettin, Rotterdam, London, Wien, Prága. Meket a csődbe!

SCHÜNTZL: /mint egy szegény meghajtott ló./ Igenis. A csődbe!/kiált./ János!

JÁNOS: /be./Parancsol, Schüntzl ur?

SCHÜNTZL: János, ezeket a táviratokat sürgősen a csőpostába!

JÁNOS: Igenis. /el.

ZSUZSI: /esalatt felkapott egy telefonkagylót./Halló! Szilvaplő Madam. Budapest, Lipót nőfeszantkvatrvengtszenkdissvüit? Rapis. /le a kagylót.

GRÓF: Óriási! Egy kislány aki kezében tartja Európát!

ZSUZSI: /teljes tábornoki méltósággal./Gróf ur! Holnap délelőtt szerződés aláírás! Schüntzl ur! A sajtókommunikék, a francia közgazdasági rovat vezetőinek névjegyzéke, jobboldalt, akik már megvannak fixetve, baloldalt, akik még nincsenek. Jelentés a magyar követségnek Bessánoló a párisi magyar érdekeltségeknek! Meghívó a kartelen kívüli olajosportoknak!

SCHÜNTZL: /fejét fogva./Elájulok!

GRÓF: /szulva./Hát maga honnan tudja mindent?

ZSUZSI: /Egy iratra mutat!/Itt a pontos instrukció. Azonnal teendők a szerződés megkötése pillanatában! /Tovább prezentálja az iratokat!/Itt vannak az ebédre szóló meghívók, teljes szöveggel, címmel. Időpont, a báró úr rendelkezése szerint később beirandó! Itt vannak a menükártyák. Italo pontos jegyzéke! Chef a hitelben! Diné itt fent az ebéd közben! ~~Idé!~~ Mert hát uraim, nálunk ez így megy! /kivégia!/

Mindent előkészíteni, megcsinálni, megrendezni, megszorgítani, a döntő pillanatban pedig egy gonbnyomás és gyerünk! /Ebben a pillanathan ugyanilyen tempóban jön a báró és megszaki-tás nélkül folytatja a jelenetet!/

8. Jelenet.

Voltak, Báró!

BÁRÓ: Szervusztok! Egy szót sen! Gratulációkra nincs időnk! Irja, kisasszony! /Zsuzsi már mellette a blokkal és jegyez! Tőzsedispozíció! Páris. Reggel nyolc órakor tőzszenyitítés előtt magánforgalomban olajértékek minden mennyiségben! Nyitási árfolyam 899.- Fél tízenegykor 915.- Tizenegykor 918.- Zárási árfolyam 923. Es fixírozandó, leaszögesendő és minden spekuláció letörendő! És ezzel végeztünk, uraim! /diadallal!/ Es volt az üzlet!

GRÓF: El vagyok ragadtatva, barátom!

SCHÜNTZL: Gratulálok!

ZSUZSI: Báró úr!

B-ÁRÓ: /folytatva a tempót!/ Tudjátok, ilyenkor úgy érsen, hogy ez szép, jó és igazságos! Élni, alkotni, erősnak lenni! Két kézzel nyulni bele a világba! Óceánon innen és túl! London, Páris, Berlin! Városok, gyárak, hajók, vonatok! Mozgás! Ritmus! És pénz! Becsületes, egészséges, józan pénz! Uraim! Gyönyörű mesterség ez az enyém! /Telefon szonget, felkap-

ja a kagylót?/Halló! Budapest! Universal Bank? Itt
Páris! Én vagyok! Győztünk! Egy nál a magyarok jábára!
Csak azt mondhatom amit Cézár: Jöttem, láttam, győztem! És
vissza a pénst! Instrukciók holnap részletesen! Venni!
Tartani! Stabilizálni! Az oljate befejeztük! Most jön a
tégla! Üdvözlöm \$\$\$\$\$ Budapestet!

GRÓF: /belekiált./ Én a Belvárost!

SCHÜNTZL: /belekiáltva/ Én a Terésvárost!

ZSUZSI: /belekiáltva./ Én az Angyalföldet!

BÁRÓ: Mindenkit és mindent! Szervusz! A viszontlátásra! /Le a
kagylót./ Erőteljesen./ Schüntal! Rohanni és végrehajtan

SCHÜNTZL: /elsodorva, mint a falevél a viharban./ Rohanak, báró ur
Rohanak és végrehajtok! /el! /

9. Jelenet

Báró, Gróf, Zsuzsi

BÁRÓ: /megszakítás nélkül folytatja./ Maga pedig kisasszony,
azonnal vegye le a könyökvédőt!

ZSUZSI: Tessék?

BÁRÓ: Pihenés! Maga úgy dolgozott mint egy férfi! Gratulálók!

ZSUZSI: Kérem, báró ur én... .

BÁRÓ: Reggel, este, éjjel-nappal!

GRÓF: Ezt én is aláírom!

BÁRÓ: Levele, gyorsan!

ZSUZSI: /ledobja a könyökvédőt./ Parancsára!

BÁRÓ: És most sugja meg gyorsan, mire volna szüksége! Mivel
háláljan meg munkáját!

ZSUZSI: Gyorsan? /Ujjain szánálva, billángyorsan./ Retikul, kesz-
tyű, Eszköbony. Sapka. Sottis szoknya. Fél cipő. Manikűr.
Angol blúz. Kalocsáné. Isé... .

BÁRÓ: Isé?

ZSUZSI: Hogy is mondjam csak?

GRÓF: Nem meri kimondani? Ez csak kombiné lehet.

ZSUZSI: /Hálásan ránéz./Köszönöm, gróf ur! Segítsen! Melyiket kérjen, olyan nehéz választani....

BÁRÓ: Fülösleges választani. Megkapja valamennyit!

ZSUZSI: /meggyőződéssel./Ez lehetetlen!

BÁRÓ: Ne szégyenitsen meg! Olyan országban vagyunk, ahol kastélyokat ajándékoznak a nőknek! Ez a csekélység, szóra sem érdemes. Ráadásul magának adom egész Párizst!

ZSUZSI: Az egészet?

BÁRÓ: Maga Párizsból csak a hástűtőket ismeri! Ma este megmutatjuk magának a többit is!

ZSUZSI: /kitörő örömmel./A báró ur elvissz magával?

BÁRÓ: Sajnos, más programom van, de itt a gróf ur!

ZSUZSI: /lepottyanva./A gróf ur? /önkéntelen vállrándítással./
Az is jó!

GRÓF: Boldog vagyok!

BÁRÓ: És a fiam! Hát renáben van? Egy-kettő! Öltözzék azonnal! Rendben, van ruhája?

ZSUZSI: De még milyen! Négyssáshuszonöt frankért vettem!

GRÓF: Képzelm milyen gyönyörű lehet... Szóval, ha nincsen kifogása ellene, jöjjen a régi dal. /dudolva./Madame, ha jó az est, repesve várom...várom..

ZSUZSI: /átvesszi./Karöltve sétálunk a Buleváron...várom...

GRÓF: /csodálkozva./Jé, hát est honnan tudja?

ZSUZSI: Otthon, Pesten egy öreg verkli minden nap játassa az udvarunkban!

BÁRÓ: /nevetve./Kellott ez neked?

GRÓF: Persze...persze...Az én ifjuságon dalai már az öreg verklire valók! Tehát este kilenkor....

ZSUZSI: Igen gróf ur...Istenem...Az első gavallér.../kérvesen.

Kezdek kialakulni...Határosottan kezdek kialakulni...

GRÓF: Milyen kedves...Megesőkolhatom a kesét?

ZSUZSI: /hátrattett kézzel./Isten ments!Éppen az imént tettem be egy írógépszalagot!A viszontlátásra uraim/Lassan akar elvonulni,mint egy dáma,de nem sikerül.Gyerekesen kiszalad./

10. Jelenet.

Báró,Gróf,majd Schüntal és János.

BÁRÓ: /utána néz./Milyen kedves...

GRÓF: És csinos....

BÁRÓ: Gondolod?

GRÓF: Nem vetted észre?

BÁRÓ: Kérlek!Egy nő,aki itt a szobában dolgozik....

GRÓF: De a szomszéd szobában vetkezik...

BÁRÓ: Ostoba!Hotelben vagyunk!Fontos,hogy késnél legyen!Én legtöbbször éjszaka szoktam diktálni!

BÁRÓ: Egy férfi,aki éjszaka is diktál!Én azt hittem,hogy éjszaka csak a nők szoktak diktálni!

BÁRÓ: Olyan vagy,mint egy kamassz...

GRÓF: Hál Istennek!.../skálázni kezd./lalalalalalalalal...

BÁRÓ: Mit csinálss?

GRÓF: Keresem a motívumot....

BÁRÓ: Mihez?

GRÓF: A nőhöz.Tudod vannak nők,akiket ha meglátsz,az ember elfuttyent egy kuplét,másiknál egy régi operettet.A Gósiát,vagy a szép Helénát.De en a kislány maga a frida tavasz...Wagner!...Walkür!...A Frühlingalied!...

/érezlesen adól./

Winterstürme wichen den Women Mond

In mildem Lichts leute der Lens....

- BÁRÓ:** Javíthatatlan öreg bolond, te...
- GRÓF:** Ne vadd be /A báró szívére mutat/. Azért te is érzel itt valamit?
- B-ÁRÓ:** Semmi az egész. Talán csak megszoktam. Mint valami kedves kis háziállatot.
- GRÓF:** /Lehülve./ Na, hallod! A hasonlataid...
- BÁRÓ:** Ha itt van észre sem veszem. Ha nem lenne itt biztosan hiányoznák! /Legyint./ De most már a munkának vége! Most jöhet valami, ami Párizs! Egy kis kaland! Jó kedvű, pikán Gysrünk öltözködni!
- GRÓF:** Fornában vagy?
- BÁRÓ:** /az ajtóból./ Kussáj barátom! Mindig csak dolgozni? Ez szomorú lenne! /Schüntal belép/
- SCHÜNTZL:** Mindent elintéztem, báró ur!
- B-ÁRÓ:** Rendben van! Köszönöm, Schüntal! /Ebben a pillanatban be lép János./
- JÁNOS:** Méltóztatik fogadni ma valakit, báró ur? Többen várnak lenni a hallban!
- BÁRÓ:** Majd a titkárnőm elintézi őket! /A grófhoz./ Szervusz! Mulass jól a templom sgerével. /El. János is el./

11. Jelenet

Gróf, Schüntal

- SCHÜNTZL:** Gróf ur, a gasdám mulatni megy, akkor én is megyek! Most az egyszer gyertünk élni!
- GRÓF:** Hogy csirálja ezt?
- SCHÜNTZL:** Először is megfordítom a nyakkendőmet. /Kikapasztja kézzel a nyakkendőjét./ Tessék ide nézni! Ez egy szabadalom. Egy patent! Egyik oldala aszúrke, a másik bordó. Csak be kell akasztani.
- GRÓF:** /mulatva./ Zeniális találmány!

SCHÜNTZL: Már most kérem. Ha a sötörke oldala van kifelé, akkor én egy rabzolga vagyok! Egy ceruza! Egy radír! Egy kanacsá nitási tabella! De ha a bordó oldala van kifelé, akkor egy világi vagyok!

GRÓF: Schüntzl, erről az oldaláról én nem ismertem magát!

SCHÜNTZL: Ez az én bordó oldalam. Ha a sötörke van kifelé, akkor észre se vesznek a nők!

GRÓF: És ha a bordó?

SCHÜNTZL: Olyankor én veszem észre őket! Önnek fogalmi sincs gróf ur, hogyan tudok én nőket észrevenni. Én itt Párizsban meghések egy nőt és azonnal át tudom számítani pengőre. Fejben! Minden tabella nélkül!

GRÓF: /elismerően./ SCHÜNTZL, ön csodálatos!

SCHÜNTZL: Ugy-e gróf ur? Néha magam is kénytelen vagyok elismerni! Jó mulatást! A visszontlátásra! /El/

12. Jelenet.

Gróf, majd Zsuzsi.

GRÓF: /Cigaretta rá gyújt és nevetve néz utána. Jobbról estére öltözve belép Zsuzsi./

ZSUZSI: Felöltöztem, gróf ur...

GRÓF: Ilyen hamar? Én csak most megyek. /meglepve./ Hanem Zsuzsika... Hogy maga milyen elragadó!... És a kis ruha!

ZSUZSI: Kézen vettem... Gondolja, hogy bátran mosoghatok benne?

GRÓF: Bússkén! Boldog ártatlanság! Nem is sejte, milyen drága, finom és megható. Mondja Zsuzsika, volt már itt Párisban kalandja?

ZSUZSI: De mennyire!

GRÓF: Ki volt a szerencsés?

ZSUZSI: A néger gyerek a liftben!

GRÓF: Micsoda? Maga léggel kezd? Párisban est a nők a vé-

gére tartogatják!

ZSUZSI: /kedvesen, phetykásan./ Az úgy volt, hogy beszálltam a liftbe, mint rendszeren és odaszóltam a boynak: első emelet. Elindulunk, megyünk, megyünk, egyszerre csak kiderül, hogy a fickó felvitt egész a tetőtérreassig - Hát ez mi csoda - kiáltok rá dühösen - Én nem akartam ideig jönni! Erre a gyerek rávigyorog. - Tudom kisasszony! De én olyan csinos, hogy önhöz kevés egy emelet!

GRÓF: Elregadó! És maga?

ZSUZSI: Pofon ütöttem. Amután adtam neki egy darab csokoládét? És volt az én első kalandom?

GRÓF: Az első?!... És ha megengedi rögtön jön a második. /Gyengéden megérinti ajkával a nyakát./

ZSUZSI: Jaj, mi történt!?! /elámulva./ A gróf ur megcsókolta a nyakamat?

GRÓF: Csak gyengéden megérintettem az ajkammal?

ZSUZSI: Felháborító!

GRÓF: Micsoda?

ZSUZSI: Hogy nem is vagyok felháborodva?

GRÓF: Elég szomorú és rád nével!

ZSUZSI: Pedig én mindig elhatároztam, hogy az első férfityaki hosszán nyul, úgy nyakon ütöm, hogy csillagokat lát. És most még csak haragudni sem tudok magára!

GRÓF: /szomorúan./ Ugy látsszik nem tart férfinak!

ZSUZSI: Sőt, mintha hálás lennék egy kicsit. /Egyrészt./ Nem próbálná meg még egyszer?

GRÓF: Boldogan! /Megcsókolja a nyakát./ Zsuzsika...

ZSUZSI: /Önmagán kísérletezve a legnagyobb nyugalommal./ Érdekes... Semmi. Abszolút semmi... /Természetesen./ És attól vadulnak úgy meg az emberek?

GRÓF: /szomorkásan./ Ettől ugy látsszik, már nem!

GRÓF: Jó. De azért egy kicsit fájdalmas.

ZSUZSI: Akkor miért csinálja?

GRÓF: Mert olyan kedves és harnatos a nyaka, hogy ennek nem lehetellenállni!

ZSUZSI: Köszönöm, gróf ur! Köszönöm, hogy olyan finom volt! Egy kis bizalmat adott.

GRÓF: Nem féltsem magát, kedves.

ZSUZSI: Ugye? /Kedvesen./ Kezdek kialakulni! Határozottan kezdek kialakulni. Hova megyünk ma este?

GRÓF: Ahova parancsolja! Ugy vonulok be magával Párisba, mint a Bourbonok. Azzal a különbséggel, hogy ők három millióval vonultak be, én pedig csak eggyel.

ZSUZSI: Ezt nem értem.

GRÓF: Nem baj. Éppen ez a kedves magában. A viszontlátásra, drága. /El./

13. Jelenet.

Zsuzsi, majd báró.

ZSUZSI: /csodálkozva sinogattja a nyakát a csók helyén./ Nahát.
/Felugrik a diványra és fölötte levő tükörben mindene-
áron meg akarja nézni azt a helyet, ahol a csókot kap-
ta. A báró balról hási kabátban, mint aki csak egy pill-
anatra jön át a szobába./

B-ÁRÓ: A, Zsuzsika! /Hegnézi./ Mária elkészült?

ZSUZSIKA: Igen, báró ur!

BÁRÓ: És milyen csinos!

ZSUZSI: Igasán? A gróf ur az előbb már megcensurázott?

BÁRÓ: És az eredmény! Kielégítő?

ZSUZSI: /megsinogattja a nyakát a csók helyén./ Fulságosan kielé-
gítő! De nekem ez nem elég. /Szólyosan a nyakára üt a
csók helyén./ Nálam a báró ur a döntő!

BÁRÓ: Hát én biztosíthatom, hogy elragadó!... És elegáns!

- ZSUZSI:** Nagyon kedves!...De nem zavarom tovább báró ur.Nemso-
kára indulunk.Előre is köszönöm a mai estét...Jó éj-
szakát kívánok./Indul,a báró hosszan utána néz./
- B-ÁRÓ:** /hirtelen./Egy pillanatra csak!
- ZSUZSI:** Parancsol?
- B-ÁRÓ:** Most jutott eszembe,hogy még néhány apró részletet
kellene pótolnom a jelentésben!
- ZSUZSI:** Kérem!De akkor felhuzom a könyökvédőt!/Meg akarja ten
- BÁRÓ:** Hagyja!...Nem volna kár elcsufítani a karját?
- ZSUZSI:** /csodálkozva felkiált./Hahát!
- BÁRÓ:** /meglepetten./Mi az?
- ZSUZSI:** /ámulva/A báró ur tudja,hogy nekem karon van?
- B-ÁRÓ:** No hallja!
- ZSUZSI:** /Inkább magának,elégedetten./Kezdek kialakulni.Hatéro-
zottan kezdek kialakulni!
- BÁRÓ:** Tehát diktálhatok?
- ZSUZSI:** Készen vagyok!
- BÁRÓ:** /Diktálva fel és alá jár./Nagyságos Félix Hugó vezér-
igazgató urnak.Budapest./Ugyanolyan,mint az első fel-
vonásban./Érdekes...Milyen kivágott a ruhája!
- ZSUZSI:** Igazán?
- BÁRÓ:** /diktálva./Kedves barátom!A mai befejező tárgyalások
eredményeképen küzlöm veled./Elakad./Furcsa...Hát
magának is?
- ZSUZSI:** Micsoda kérem?
- BÁRÓ:** /tunózáva./Kis pihék vannak a nyakán....
- ZSUZSI:** /feszengve./Kérem,báró ur,én mégis felveszem a könyök-
védőket...
- B-ÁRÓ:** Gondolja,hogy ez használni fog?
- ZSUZSI:** Eddig mindig használt.Eppen na mondana enéért?
- BÁRÓ:** Eppen na?/nyugtalanul szimatol./Ejnye...Micsoda illat
es itt?

- ZSUZSI: /megszéppenne hallgat, feszült csönd./
- BÁRÓ: A maga parfümje, Zsuzsika?
- ZSUZSI: Nem, kérem... Én nem használok parfümöt...
- BÁRÓ: /Kyanakodva./ Akkor miféle hölgy járhatott itt? /Még fe
szültebb csönd, Zsuzsi még ijedtebben hallgat./ Nem kere
sett senki?
- ZSUZSI: /Közönbösséget szinlelve./ Senki...senki...senki...
- BÁRÓ: Érekes.../Fel és alá jár./ Akkor honnan ez a misztikus
illat. Nyissa ki kérem az ablakot! Idegesít!
- ZSUZSI: /az ablak felé tartva./annyire érzékeny?
- BÁRÓ: Egy illat a hosszátartozó nő nélkül mindig idegessé
tesz.
- ZSUZSI: /kinyitja az ablakot./
- BÁRÓ: Köszönöm.
- ZSUZSI: /kimutatva az ablakon./ Báró ur! Az a nagy fény ott mi-
csoda?
- BÁRÓ: Az opera!
- ZSUZSI: És az a két csonkatorony?
- BÁRÓ: Notre Dame...
- ZSUZSI: Ahol a püpos harangosó van?
- BÁRÓ: Éppen most harangzik... Itt az este Zsuzsika!
- ZSUZSI: Csakugyan... Itt az este!
- BÁRÓ: /légyan./ És ha tudná, hogy milyen kedves egy fiatal
lánnyal állni egy párizsi ablakban!
- ZSUZSI: Hát még nekem!... Egy igasi báróval!
- BÁRÓ: Kedves... Nem parancsol egy pohár amerikent?
- ZSUZSI: Mi az?
- BÁRÓ: Étvágyosináló...
- ZSUZSI: Nekem nincs szüksége étvágyosinálóra!
- BÁRÓ: /tölti./ Fél pohár vermet, néhány csepp angol keserűvel...
Csak bátran! Itt Párisban estefelé mindenki inni kezd!

Mire eljön az este, mindenki szomjas, éhes, vidám és talán boldog is.

ZSUZSI: /rávág./ Boldog? Akkor megpróbálok... /iszik/ Hát ez nagyszerű volt...

BÁRÓ: Parancsol még egy pohárral?

ZSUZSI: Nem merek. Félek. Fél pohár vermut, néhány csepp angol k keserűvel és a világ egyszerre megváltozik. Páris eddig csak sugott, most már énekel. /Hallani Páris dalát/

BÁRÓ: A legszebb muzsika.

ZSUZSI: Veszedelemes város.

BÁRÓ: Éppen ezért szeretem. Zsuzsika! /Klakadva./ Azt hiszem csakugyan jó lesz, ha mégis felveszi a könyökvédőt!

ZSUZSI: Gondolja, hogy ez használni fog?

BÁRÓ: Eddig mindig használt!... Éppen ma mondana csődöt?

ZSUZSI: Félek, hogy éppen ma.

BÁRÓ: Miért? Hát mi van ma? /Közelebb megy./ Mi történt ma? /keresi a szavakat./ Hogy minden olyan furcsa, új és izgalmos?

ZSUZSI: /kapór szemrehányással./ Elfelejtettünk dolgozni!

BÁRÓ: Nagy hiba volt!... De most hiába!... Kialány!... Maga egy új küszöbön áll!

ZSUZSI: Én?

BÁRÓ: Néhány héttel eselött még az irodám küszöbén állott... A munka küszöbén... És ma már!... /Hirtelen elfelejtett szavakkal./ Mondja, Zsuzsika!... Még sohasem jutott eszébe, hogy maga tulajdonképpen nő?

ZSUZSI: Es nem kell, hogy eszébe jusson. Már nagyon régen tudom... /érszelmes sóhajjal./ Mióta az első nyaklevest kaptam?

BÁRÓ: Micsoda?

ZSUZSI: Hégyéves koromban egyszer a hásmester fia nyaklevést

az apja erre alaposan elverte. Te komiss kölyök! Hát nem tudod, hogy a nőhöz nem szabad hosszányulni! /A báróra néz, aki egészen közel áll hozzá és megérinti./ Azóta tudom, hogy nő vagyok. /Finem célzással elhúzódik a bárótól./ És azóta tudom, hogy nem szabad hosszányulni...

BÁRÓ: Gyönyörű kaland! /egy lépéssel utána megy./ De tulságosan ártatlan. Hiányzik belőle az az édes borsongás, amely az első kalandhoz feltétlenül szükséges. /dasszeérnek./

ZSUZSI: /megborsongva a báró érintésétől./ Borsongás... Az okvetlenül kell?

B-ÁRÓ: Okvetlenül...

ZSUZSI: /spontán/ Köszönöm, de már megvolt!... /Ugy húzódik el a férfitől, mintha menekülne./

BÁRÓ: Ejnye! Hová fut?

ZSUZSI: /kissé kótyagosan./ Kissé szédel a fejem. /Mély negyedszéddel./ Báró ur! Hogy a bankpálya milyen izgalmos, eddig fogalman sem volt róla! Jó éjszakát!... /Gyorsan el jobbra, mint aki fut a vészely elől./

14. Jelenet.

Báró, majd Schüntal.

BÁRÓ: /csodálkozva és ijedten néz Zsuzsi után, esettint az ajálával, hirtelen./ Schüntal, Schüntal!

SCHÜNTZL: /balról./ Parancsol báró ur?

BÁRÓ: Maga ismerte az apámat?

SCHÜNTZL: /mint egy gramfon-lemez./ Verene József szakállt hordott és...

B-ÁRÓ: /türelmetlenül./ Est már tudom! Mondja, az öreg nem követett el soha bűntéségeket?

SCHÜNTZL: Be volt biztosítva...

BÁRÓ: Hogyan?

SCHÜNTZL: Mindig csak apró ostobaságokat csinált... Bányász

mondta nekem!.../utánozva,/Schüntzl!A nagy örütségektől csak az apró ostobaságok védik az embert!

BÁRÓ: /meghatottan,/Nagyszerű ember volt az apám!

SCHÜNTZL: Az öreg úr mielőtt társaságba ment, mindig meglátogatta a babáját....Aznapra be volt biztosítva minden örütség ellen.

BÁRÓ: Én sajnos nem látogathatom meg a babánat./Becsukja az ablakot./A nagy prinadonna e pillanatban Velencében nyaral, a nagy tragika Skóciában, Barátnőimtől három országhatár választ el állandóan. Csak vizummal tudok hozzájuk közeledni!

SCHÜNTZL: Es szomorú...

BÁRÓ: Bismy barátom! Itt pedig csak a gyors segítség használ.

SCHÜNTZL: Báró úr, megrémít!

BÁRÓ: Éssre se vettem amint besurrant az ajtón... És ma már itt kapirgál.../a szívére mutat./Jó lesz vigyáznunk Schüntzl!

15. Jelenet.

Váltak, Oly

OLY: Jó estét, báró úr! Itt vagyok!

BÁRÓ: /meglepődvé,/Oly! Magának ördöge van! A legjobb pillanatban érkezett!

SCHÜNTZL: /tátott szájjal./A...

OLY: /dúcósan./Igen?...Lent a bárban egy óráig vártam erre a legjobb pillanatra!

BÁRÓ: Ugyan?...Miért nem jelentette be magát?

OLY: Éppen az a baj, hogy bejelentettem magam./Élesen./De úgy látszik kedves báró úr, a titkárnője feleslegesnek tartotta, hogy referáljon!

BÁRÓ: /meggyőződéssel./ Es lehetetlen!

- OLY:** Ha mondani!
- B-ÁRÓ:** Ejnye!.../Zsuzsi szobája felé, meglepődve./Ez érdekes!
...Határozottan érdekes!...Mit szól hozzá Schüntzl?
- SCHÜNTZL:** Csodálkozom.
- BÁRÓ:** Itt a kaucuk-manzsettája, Schüntzl?
- SCHÜNTZL:** Mindig a kézen?
- BÁRÓ:** Akkor jegyezze: Nőt sohasem szabad alkalmazni!
- SCHÜNTZL:** /hozzátesszi./Irodában!...Remélem így értette báró úr?
- BÁRÓ:** Természetesen.
- SCHÜNTZL:** Egyebet nem parancsol?
- BÁRÓ:** Pihenés!...Menjen mulasson, táncoljon, kacagjon! Még itt
- SCHÜNTZL:** A báró úrnak csak parancsolni kell! Meghajolva a báró
és Oly felé./hahahaha.../Kacagva el balra./

16. Jelenet.

Báró, Oly.

- BÁRÓ:** És most engedje meg, hogy gratuláljak ennek a nagyszerű ötletének! Elragadó!
- OLY:** Köszönöm! Legutóbb azzal váltunk el, hogy azt mondta: Egy gyenge pillanatban...Eléggé gyengének érzi magát?
- BÁRÓ:** Meglehetősen....
- OLY:** De hiszen ez nagyszerű!
- B-ÁRÓ:** Csakugyan nagyszerű...Jegyezze elő kisasszony!
- OLY:** /csodálkozva./Tessék?
- BÁRÓ:** Hasznos, átvittük, egy diskrét estélyi ruhát vess fel kilenckor magáért megyek. Vacsora a Caffe Pariban, tánc, jazz-band, italok, maga el lesz ragadtatva tőlem! És én el leszek ragadtatva magától! Pont!
- OLY:** Micsoda ember!...Még ilyenkor is diktál!
- BÁRÓ:** Ilyenkor kell igazán!...Hol lakik?
- OLY:** Képszelje!...Itt a hotelben!...
- B-ÁRÓ:** Praktikus ötlet!

OLY: Ezen az emeleten!...Sőt ezen a folyosón!...a tizenötös szobában!

B-ÁRÓ: Köszönöm, hogy ennyire egyszerűvé teszi a dolgot...

OLY: Nyár van. Nincsen értelme a komplikációnak! Nem volna kedve kis kitándulásra? Hárón nap a Rivierán!

B-ÁRÓ: Ejnye!...Az ötlet nem is rossz! Egy kis Week end Nizzában!...Oly, maga zseniális nő!

OLY: És a nyár odalent még zseniálisabb!

BÁRÓ: Csakugyan! A dolog nagyon egyszerű...Leutazunk és elfütyülünk egy kuplét!

OLY: Kuplét?

BÁRÓ: Amely lendületes, friss, rövid és az ember elfelejti Wagnert, Waškürt, a tavaszi dalt...Nizza mellett megnyitott egy új hotel...Magányosan áll a tengerparton. Grand Luxe...Éppen nekünk való. Várjon csak! Mintha az ágyan mellett láttam volna a prospektusát!.../indul!/
Mindjárt hozom is!

OLY: Báró! A tempója a régi legyen? /El!/
BÁRÓ: Ne hallja! Most ne legyen? /El!/
BÁRÓ:

17. Jelenet.

Oly, Zsuzsi!

OLY: /Halkan kacag, cigarettára gyújt./

ZSUZSI: /be! /A? Kisasszony! Sikertelt bejutnia? Gratulálok!

OLY: Gratulálhat is kedves. Bejutottam! /Diadalal!/ De mennyire bejutottam!

ZSUZSI: Talán vissza akar térni a bankba?

OLY: A bank tér vissza hozzám. Így sokkal elegánsabb.

ZSUZSI: Islés dolga?

OLY: /ingerülten az asztalra csap./Maga akar engem islésre tanítani? /Az asztalra veri a cigarettahamuját./

ZSUZSI: /hideg dühhel./ Ne csináljon kérem rendetlenséget az asztalomon. A báró urral azt tehet amit akar, de az asztal az enyém!

OLY: /kicsinylősen./ Ne féltse! Az asztalról és az írógépről örökre lemondok a maga javára. Én beérem egy másik géppel. Egy ledves kis hathengeres sportkocsival!

ZSUZSI: Ez minden esetre kényelmesebb!

OLY: És gyorsabb! Tudja milyen sokáig tart, amíg az ember egy írógéppel bejut az egyenesbe?

ZSUZSI: Bizza rám! Ha egy ilyen írógép egyszer megbokrosodik...

OLY: /dühösen mulat./ Nahát!... Hogy a férfiak milyen ostobák!

ZSUZSI: A férfiak?

OLY: Ha elgondolom, hogy maga az a tökéletes munkaerő, akit a báró ur mindig keresett!... /nevet./

ZSUZSI: Igenis, én vagyok!

OLY: Hézzé! Előtte ne konédiázzék! Én is nő vagyok! És én nagyon jól tudom, hogy mit akar maga tulajdonképpen!

ZSUZSI: Igazán kíváncsi vagyok!

OLY: Ugyanast, amit én akartam. És minden nő a maga helyében. Csak maga sokkal ravaszsabbul csinálja. Én bokával dolgozom. Maga könyökkel. Sőt könyökvédővel!

ZSUZSI: Csak semmi összehasonlítás!

OLY: Miért? Ki maga tulajdonképpen?

ZSUZSI: Magához képest arisztokrata! /gúgúsen./ Én egér vagyok! maga patkány!

OLY: /karnolásra készen./ Vigyásson!... Vigyásson!

ZSUZSI: Tessék! Körömben nekem is van! /hajánan egymásra rohannak, amikor belép a báró. Egyszerre mindketten nézédés arcot csinálnak./

18. Jelenet.

Voltak, Báró!

- BÁRÓ: Hohó!...A hölgyek ismerik egymást?
- OLY: Hogyne...Éppen most barátkoztunk össze...Ugy-e szivesen kán?
- ZSUSZI: De mennyire!
- BÁRÓ: / Olyhoz, / Hát parancsoljon! Nézze, milyen pompás fényképek! Tanulmányozza otthon át alaposan!
- OLY: Köszönöm. / Tüntető bizalmassággal, / Szóval, este kilenkor!...De pontos legyen! A vissontlátára!
- BÁRÓ: Okvetlenül.
- OLY: Jó estét barátom! / Zsuzsi felé diadalmasan, / Pé, kedves, pá, pá. Hát csak szorgalmasan! / Ellebeg jobbra, /

19. Jelenet.

Báró, Zsuzsi.

- ZSUZSI: / indul jobbra, /
- BÁRÓ: Szabadna egy szóra, kisasszony!
- ZSUZSI: / vátszályt sejtve, / Tessék! Itt vagyok!
- BÁRÓ: Ha jól emlékszem, az előbb megkérdeztem öntől, hogy keresett-e valaki?
- ZSUZSI: Csakugyan megkérdezte...
- BÁRÓ: Sőt, ez a parfüm határozottan gyanús volt...
- ZSUZSI: / ugyanúgy, / Csakugyan!...Gyanús volt!
- BÁRÓ: / szigorúanúvvariassággal, / Akkor talán szabadna tudnom, hogy miért nem méltóztatott referálni?
- ZSUZSI: / inkarúltan, / Mert a nő, gyanús volt!
- BÁRÓ: / merlepetve, / Micsoda?
- ZSUZSI: A báró ur felhatalmasott arra, hogy a kellenetlen látogatókat tartsan távol!
- BÁRÓ: Értéske!...Szóval ezt a hölgyet a kellenetlen látogatók közé sorolja?
- Z-SUZSI: Engedelmet, egy elbozsátott alkalmasottról van szó!

/Sértőbötten./ De ha parancsolja, kihuzom... /A fiókból
kiyessi az előbbi ivet és kihuzza./ Tessék!

BÁRÓ: Mi ez?

ZSUZSI: Lista azokról az egyénekről, akik a báró urtól távol-
tartandók!

BÁRÓ: Mutassa csak!... /Olvassa./ Nahát, csupa bájos, fiatal
hölgy!... Régi barátain!... Maga ezeket kellemetlennek
tartja?

Z-SUZSI: /megszeppenve./ Kérem én...

BÁRÓ: /elhűlve./ Most már értem, miért nem látogatott meg /
Párizsban a kutya sem!... Kisasszony! Maga engem egyas-
rúen elsigetel... Blokád alatt tart!

ZSUZSI: Én úgy gondoltam, hogy...

BÁRÓ: /kőbevégi./ Legyen olyan szives és a látogatóimat, le-
hetőleg ne a saját, hanem az én islésem szerint bírálja
meg! Úgy látszik elfelejti, hogy nekem itt Párizsban és
mindenütt jobban kell lennem az emberekkel. Betűkészen
van társadalmi érintkezéseim! Nexusokra!

Z-SUZSI: Nem tudtam, hogy az a hölgy is a társadalmi érintkező-
hes tartozik?

BÁRÓ: /szépen gyorsan./ A jó titkárnő ügyes, mindent megkönnyít
rendez, intéz, vezet, meghív! Mindenben segít, és semmiben
sem akadályos!

ZSUZSI: /Értesít-e a borsosállást érintőre?/ Kérem báró uramat
fel is jegyeztem a leckét! Ha parancsolja, bevágom
szórol-ssóra, rendezek, intések, meghivok! Ha csak en
kell annak!

BÁRÓ: Kérem helyesmindjárt mondhatjuk is!... Legyen szives
és mutassa meg nekem virágos!

ZSUZSI: /szépen gyorsan./

szony cinérs!

ZSUZSI: /szíven találva és vérig bántva./ Micsoda?... Én?

BÁRÓ: De kilenc órára pontosan ott legyen! Köszönöm kisasszony!
A viszontlátásra! /El balra./

20. Jelenet.

Zsuzsi, majd Feri.

Z-SUZSI: /egyedül, toporzékolva, fuldokolva./ Virágot! Neki!... És
velem... Ezt nevesi ő társadalmi érintkezésnek? /Felug-
rik a székre, összetépi a papírt és a báró ajtaja felé
rissa az öklét./ Na megállj!... /Ebben a pillanatban
szélesen jön Feri, Zsuzsi hirtelen kómikusan barátság-
osa arcot vág./

FERI: Kesit csókolom, Zsuzsika!

ZSUZSI: Eppen jókor! /Toporzékolva./ Hát tudja a maga papáját!

FERI: /kétértelműen./ Jaj, neken! Már megint a papa! Ezt nem
bírom sokáig! Percek kérdése és szakítok a papával!

ZSUZSI: /dérgelesen./ Én is!... /barátságosan./ Én is! /a szék
karfájára ül./

FERI: /lelkeseen./ Micsoda? Magának is elég volt az öreg asar-
nokságából?

ZSUZSI: Tökéletesen!

FERI: Micsoda boldogság! Tudja mi az? Egy szál, amely összerős-
bennünket!

ZSUZSI: Mi van magával?

FERI: El vagyok ragadtatva! Végre egy nő, aki papa-ellenes!
Zsuzsika, én ismerem magamat! Nem adok három másodpercet
és imádni fogom magát!

ZSUZSI: /szélesen./ Csak imádjon egészen nyugodtan!

FERI: Egészen nyugtalanul!

ZSUZSI: Miért?

- FERI:** Mert ez a gyengéd kis válla horsongással tölt el! Az ajka, egyenesen megremít!
- ZSUZSI:** Ilyen rettenetes vagyok?
- FERI:** Ilyen elragadó! A nyaka! A szép, harnatos nyaka! Kétségbeesve. / Sajnálom, nem tehetek róla! / Megcsókolja a nyakát
- ZSUZSI:** / beleesik a székbe. / Jaj!
- FERI:** Mi az?
- ZSUZSI:** És én megint nem pofosok! Hova jutottam? / pár lépésre elmegy tőle. /
- FERI:** / bután. / Tessék?
- ZSUZSI:** Semmi! Folytassa csak! / visszanegy hosszát. /
- FERI:** Angyal! / Ujra megcsókolja a nyakát. /
- ZSUZSI:** / Mint a gróffal való jelenetében. / Érdekes. Semmi. Itt is semmi! Azt hiszem svindli az egész!
- FERI:** Micsoda?
- ZSUZSI:** Az a nagy kühó a csókkal. Gyermekmese! De azért nem baj! Köszönöm Feri, hogy ilyen ordenáré volt. / Felhúsva magát. / Tyűh! Micsoda mosgositás lesz itt!
- FERI:** Mit mosgosit?
- ZSUZSI:** Saját magamat! / tempót vessz. / Kérek rájönni a dolagra! Kialakultam, barátom! Kialakultam!
- FERI:** / ámulva. / Nahát!
- ZSUZSI:** Szóljon a grófnak, hogy siessen az öltözködéssel! Remélem, velünk tart?
- FERI:** Boldogan! Drága! Maga úgy tudja vinni az embert, hogy szédül bele!
- ZSUZSI:** Igen! Én utálok a bágyadt nőket! / ismét rohantempóval. / Én mindig akkor győztem, amikor verkedtem! Gyertünk!
- FERI:** Hova?
- ZSUZSI:** Még nem tudom! Mondja! Van holnap reggel vonat, Pest felé?
- FERI:** Miért érdeklí?

ZSUZSI: Mért lehet, hogy repülni fogok! Repülni, hogy csak úgy szug! De nem baj! Nem szabad gyávának és gyengének lenni! Én mindent kockára teszek! Hogy mit fogok csinálni, azt még nem tudom. Csak egy biztos! Ha az állásomba, ha az életembe kerül is, de itt ma este kilenckor nem lesz randevu! Feri! Itt lent a hallban nyüzsgő fél Párizs és fél Budapest. Mindenki a báróval szeretne beszélni. Menjen le azonnal és mondja meg nekik, hogy Ulrich Tamás báró ur ömeltósága ma este mindenkit fogad!

FERI: Hát mi lesz itt ma este tulajdonképpen?

ZSUZSI: /forrva a bosszútól./ Társadalmi érintkezés! Este kilenckor! Hogy csak úgy ropog! Ez az Universal Bank szervezete! Egy gombnyomás és minden megy!

FERI: Nahát! Mennyi energia! És egy generációnak is elég!

Z-SUZSI: Kell is! Én egy generáció özényje vagyok. A fajtám nevében beszélek!

FERI: Micsoda?

ZSUZSI: /hatalmasan, mint egy életprogramot./ A templom egerei kapargálnak az ajtón! Az életnek. Az életnek, az örömeinek, a boldogságnak az ajtaján! Be kell jutni! És dinasztia-t kell alapítani! Siessent!

FERI: Sietek! Sietek! /Szédülten az ajtóból./ Ami pedig a dinasztia-t illeti! Boldogan állok rendelkezésére! /El./

21. Jelenet.

Zsuzsi egyedül.

ZSUZSI: És most rajta! /Felveszi a telefonkagylót./ Halló! Szilvaplé Madam! Számbr numero kass! Hallo! Szücs Oly kisasszony! Itt Ulrich Tamás báró titkárnője beszél! A báró ur végtelenül sajnálja, de ma este nem vacsoráshat önnel, igen, igen. Csak menjen le nyugodtan egyedül!

Jó éjszakát. /le a kagylót./ Igy ni! Csak bátorsági! /nátra meggytölt./ Félpohár vermut, néhány csepp angol keserűvel. /kihajtja, elszántan./ És most jöjjön, aminek jönni kell! /rohanra készen, mint Napoleon a dobtetőn, várja az ellenfelet. A báró gondtalanul és gyanútlanul, frakkban, randevura készen, jön.

22. Jelenet.

Báró, Zsuzsi, majd Schintzi, később

Gróf, Feri, végül János.

BÁRÓ: Zsuzsika kérem! Elküldte a virágot?

ZSUZSI: Nem! Nem küldtem el! És nem is fogom elküldeni!

BÁRÓ: /megdöbbenve./ Micsoda?

ZSUZSI: Ezt a szolgálatot nem vagyok köteles megtenni! Nem tartozik a hatáskörömbé!

BÁRÓ: Hallatlan! Mi ez? Mondja! Uj rendszer?

ZSUZSI: A Gábelsberger Markócs rendszer! Gyorsírás! Gépirás! Levelezés! És semmi több! Erre tanítottak a kereskedelmiben! És nem arra, hogy virágot küldögessenek a főnök kalandjainhoz!

BÁRÓ: kérem! Ön a szenályi titkárnő!

ZSUZSI: De vannak szenályos ügyek, amelyek nem tartoznak rám! Ha pedig a báró ur úgy gondolja, hogy rám tartoznak, akkor tisztelettel felajánlom az állásonat és megyek vissza Pestre koplalni!

BÁRÓ: /széttulva./ Nahát! Nem tudok magához térni a csodálkosástól!

ZSUZSI: A csodálkosásra nekem több okom volna! A báró ur! A nagy világfi! A finom, tapintatos és kifogástalan ember elkéveti azt a szépséghibát, hogy velem küldet virágot egy nőnek! A munkással a naplopónak!...és.../elcsuklik/

- BÁRÓ:** És...
- ZSUZSI:** /folytattan./...és az ártatlannal a kokottnak....
- BÁRÓ:** Az ördögbe!Maga így is tud!?
- ZSUZSI:** A báró úr elfelejti,hogy én egy fiatal leány vagyok!
- BÁRÓ:** Még pedig nagyon vakmerő fiatal lány!
- ZSUZSI:** Nekem elveim vannak!Ha engednék az elveimből,akkor most neken küldenék a virágokat!
- BÁRÓ:** / diadallal./Bravó!Most elárulta magát!Maga itt az időgép mellett virágokról álmodik!
- ZSUZSI:** Minden nő álmodik valairől.De az én álmaim egyszerű,fixfixetéses álmok!Nincs bennük semmi hiteltullépés!Én büszkeszertien álmodom!Amennyit szabad!És amennyi já jár nekem!
- BÁRÓ:** És mit gondol?Mennyi jár magának?
- ZSUZSI:** Amennyi minden embernek jár a földön!Egy kis boldogság!Egy kis napsugár!Egyenlőre ez is elég!
- BÁRÓ:** Egyenlőre?
- ZSUZSI:** A többi ráér azután!
- BÁRÓ:** /elszörnyevés./A többi!Óh!Én ostoba!És magát engedtem be a bankba!Hissen maga az,akitől retteg az egész kapitalizmus!
- ZSUZSI:** Én?
- BÁRÓ:** /rámutatva./A nő,akinek étvágya van!/profétaián./Az egész,aki bejutott a sajtóba és meg fogja enni az egészet!De akinek igaza van.
- ZSUZSI:** Igazam?
- BÁRÓ:** Feltétlenül...En a virág-affér...Az ilyen másképp kell elintézni!/kiáltva./Schüntsi!
- SCHÜNTZEL:** /be/ Parancsol?
- BÁRÓ:** Rendeljen bármint szál fehér rózsát!
- SCHÜNTZEL:** Milyen szíre?

BÁRÓ: Nagy Zsuzsi kisasszony emére!

SCHÜNTZL: Ejha!

BÁRÓ: Mi volt az?

SCHÜNTZL: Indulatossá!

BÁRÓ: Ne legyenek indulatai. Siessen! / Schüntzl el. / És maga Zsuzsika adjon kezet!

ZSUZSI: / kitérve, őszintén. / Nahát! Hogy ezt milyen remekül csináltam! / diadallal. / És még neken merté mondani, hogy írógéppel nem lehet bejutni az egyenesbe!

BÁRÓ: Beszéljen! Mi ez?

ZSUZSI: Senni, báró úr! De olyan vidám vagyok! Olyan vidám! Hogy szeretnék ugrándozni! / rogtassai. /

BÁRÓ: Kedves! Hogy ragyog a szeme! Egyszer már nézett így!

Z-SUZSI: Mikor?

BÁRÓ: A Keleti pályaudvaron. Amikor először látta meg a párizsi expresst!

ZSUZSI: Igen! Akkor kezdődött!

BÁRÓ: Micsoda?

ZSUZSI: A tempó! Az első győzelem! Indulás az életbe! Le sem hanyatam a szenn a hálókosiban! Pedig két ágyban is próbáltam aludni!

BÁRÓ: Felváltva?

ZSUZSI: Igen! Fent is, lent is! Egy szegény nőnek ki kell használni a dolgokat!

BÁRÓ: Igaza van!

ZSUZSI: És másnap mennyi új szenzáció! Első ebéd az étkezőkosiban! / Édesen senvé. / Ausztriában kездeni egy bécsi-szeletet északrajban fejezni be! Neken, aki Pesten el se tudtam kездeni! És az Alpok! A kék tavak! És azok a fenyő-istenek! Az élet tele van csodákkal!

BÁRÓ: Hát még azok a csodák, amelyek itt vannak az emberben

belül! Ha majd azokat megismeri! Vagy talán már ismeri őket?

ZSUZSI: Kezdem sejteni! Szinte ujjongva. /Az élet ez, amely minden expresszénél jobban száguld! Hátra szakad és feltárja az ablakot. /Ez a buta nyár, úgy beárad az ablakon! /Mintegy megkoronázva az egészét. /És én, aki az Angyal-földről jöttem, ma este Párizsban vacsoráson! /Lent átlol a bulvár. A gróf és Feri e pillanatban frakkban felkészülve belépnek.

GRÓF: Késsen vagyunk! Zsuzsika!

FERI: Ha parancsolja, indulhatunk!

ZSUZSI: Gyerünk, uraim!

SCHÜNTZL: /Jobbról a rózsákkal. /A virágok!

ZSUZSI: Gyönyörű... Köszönöm... /Enyhe gánnal. /És most siessen! ...Kilenc óra... Lekésik a találkozóról!

BÁRÓ: Nem megyek el....

ZSUZSI: Ez igazán meglepő!....

BÁRÓ: Schüntzl! Telefonáljon át a tizenötösbbe, hogy a ma esti megbeszélés... késbejött akadályok miatt érvénytelen...

ZSUZSI: /Édes diadallal, kissé csipősen. /Félősséges... En már telefonáltam...

BÁRÓ: Maga?... Hiszen nem adtam megbízást!

ZSUZSI: /údváriasan meghajolva. /De egy jó titkárnő kitalálja a gazdája gondolatát!

BÁRÓ: Ugy!... Hát ez igazán érdekes! /Hirtelen. /Ha megengedik, akkor én is veletek tartok!

ZSUZSI: Boldoggá tesz vele báró ur! De attól félek, hogy ez ma este teljesen lehetetlen!

BÁRÓ: Lehetsélen?... Miért? /Ebben a pillanatban megjelenik a az ebédőben János és jelent.

JÁNOS: Báró ur... Az első vendégek éppen most érkeznek! /Ni az

ebédlőbe./

BÁRÓ: /elámulva./ Vendégek? Micsoda vendégek? Ki hívta őket?
Mi van itt ma este?

ZSUZSI: Társadalmi érintkezés... A báró úrnak jóba kell lenni
mindenkivel... Szüksége van nexusokra!

JÁNOS: /bejön, jelent./ Renaldet úr, Tarcsai Egon úr, Svhantal
úr, Pinchon úr, a képviselőház tagja...

ZSUZSI: Sejtettem, hogy sikerülni fog, de hogy ennyire sikerül-
jön.....

JÁNOS: /folytatva a jelentést./ Boitelle úr... /Az ebédlőben
hátral a terített asztal körül megjelenik néhány frakk
és estélyi ruha, inasok./

BÁRÓ: /dühöngve./ Azonnal fogadom őket!... /János el. Zsuzsi
felé dühöngve./ Kis boszorkány!... /A düh csúcspontján/
Kedvem volna összetörni magát!... Mit jelent ez?

ZSUZSI: /kitörve, édes, boldog diadallal./ Semmit báró úr! Csak a
jó Isten gondoskodik arról, hogy minden szegény lány-
nak legyen egy szép pillanata... Este van... A hintó
előállott... Barátom! Az ifjú báró!... Barátom, a gróf...
Mulatni fogunk... Táncolni... Pezsgőt inni... És ami
mindennél gyönyörűbb, más nőnek ehhez rossznak kell
lenni és én ráadásul még tisztességes is vagyok!
/Hátra megy, Feri és a gróf közé, akik felsegitik a kö-
penyét./

BÁRÓ: /Egy lépéssel utána, crescendo./ Csoda történt! /Szinte
ünnepélyesen./ Az egérből maoska lett!

ZSUZSI: Mulasson jól, báró úr! /Nagy lendülettel viszi a gró-
fot és Ferit a jobb ajtó felé, báró indul utána./

HARMADIK FELVONÁS

/Szin ugyanaz mint a második felvonásban. Idő, jó néhány órával később. Hajnali három felé. Mikor a függöny felmegy, a szin sötét, csak a hátsó ablakon dereng be a nagyon enyhén szürkülni kezdő párizsi éjszaka. Jobbról megérkezik Schüntzl. Báró a nyitott ablaknál ül és elmerengve bámul bele az éjszakába. Schüntzl halkán dudol. Lumpolás utáni kedves kis spiccel a szobája felé indul. Utközben hirtelen eszébe jut valami, megáll és ceruzájával hirtelen számolni kezd kancsuk mansettáján./

1° Jelenet

Báró, Schüntzl.

SCHÜNTZL: Egy frank...három frank...nyolc frank...

BÁRÓ: /hási kabátban./Maga az Schüntzl?

SCHÜNTZL: /fel sem pillant, felgyújtja a falikarokat./Eccses engedelmével./Tovább számol./

BÁRÓ: Mit számol?

SCHÜNTZL: A cset!Én rendes ember vagyok. Lumpolás után mindig számolok./Folytatja./Tizenkét^{frank} frank ötven a vacsora, öt frank egy peanoár. A Folies Bergeresben...Háromszáz frank....

BÁRÓ: Háromszáz frank?Mi került háromszáz frankba?

SCHÜNTZL: A pezsgő,...

BÁRÓ: Ejha!..../Lejön az ablakból./

SCHÜNTZL: A nő már benne van?

BÁRÓ: A nő?

SCHÜNTZL: /valószínűsítve a dolgot./Tudja báró ur!Párisban mostanában csak a csunya férfiaknak van sikerük.A nők félnek a szép fiuktól!Nem olvasta a lapokat?Egy ifju spanyol, leharapta a szeretője fülét!

BÁRÓ

BÁRÓ: Borzalmas!

SCHÜNTZL: Ez még nem volna borzalmas, de a fulbevaló is benne volt. Képzeld báró úr, milyen sáhszai vannak itt most a szép fiúknak!

BÁRÓ: Ezzel szemben maga?

SCHÜNTZL: Az angyal hozzám simult és a fülembe súgta: Imádlak, te kis veszélytelen!....

B-ÁRÓ: Gratulálok!

SCHÜNTZL: Pardon! Pardon! Hja! A veszedelmes férfiak kora lejárt. Nyugodt; polgári konszolidáció a jelző még a szerelemben is! /Átmenet nélkül prózáian./ Öt meg négy az kilenc, meg kilenc az tizennyolc... /normolva németül ad össze tovább./ Összesen négyszáznyolcvankilenc frank! Ha elgondoljuk, hogy a boldogság és az örökifjuság is benne van, akkor nem is drága!

B-ÁRÓ: Sőt! Határozottan olcsó!

SCHÜNTZL: És a báró úr? Szabadna tudnom, hogy mulatott?

BÁRÓ: Schögyan! El sem mentem ^{Tegn} hazulról.

SCHÜNTZL: Hát mégis itthon töltötte az estét?

BÁRÓ: Ugy van!

SCHÜNTZL: És Zsuzsika?

BÁRÓ: Még nem jött haza! /Árnyalattal a hangjában./ Nem is hinném, hogy hajnal előtt megérkezne! Az első éjszaka Párisban! Est nem lehet olyan gyorsan befejezni! /Visszanegy az ablakhoz és leül./

SCHÜNTZL: Minden éjszakának vége van egyszer, báró úr!

B-ÁRÓ: /idegesen./ Ez nagyon nehezen mulik! Nem tudok aludni Schüntzl!

SCHÜNTZL: Csak volna itt valaki, aki nem hagyná aludni! Ugy akadna báró úr, mint a bunda! /Dúdol./

BÁRÓ: Mi az?

SCHÜNTZL: Elnök úr! Aludni csak azok tudnak igazán, akiket folyton felébresztenek!

BÁRÓ: Szóval a mentők, tüsoltók....

SCHÜNTZL: És a szerelmesek, báró úr... A szerelmesek... /Kopogtatás

BÁRÓ: Ejnye, ki lehet az? /Lejön az ablaktól és felcsavarja a még nem égő csillárt. / Szabad!... / Oly jobbról bedukja a fejét.

2. Jelenet.

Voltak, Oly!

OLY: Én vagyok!

BÁRÓ: Oly?

SCHÜNTZL: Brávó!

OLY: Bejöhettek?

BÁRÓ: Legyen szerencsém.

OLY: Bocsánat a késői látogatásért. De hazajövet fényt láttam az ablakában!

SCHÜNTZL: Inádom a logikáját, kisasszony!

OLY: A logikánat?

SCHÜNTZL: Egy nő végigmegy a folyosón, fényt lát egy férfi ajtajában, tehát bejön! És a logika! És ez a nemes egyszerűség! Elragadó!

BÁRÓ: Kedves SCHÜNTZL, kinéljen meg bennünket a szellemességétől!

SCHÜNTZL: Igen báró úr! Szellemes vagyok! És a penzós... De kérem, fordítsuk vissza a nyakkendőt! /megteszi. / A bordó oldalnak egyöt... A pillangó bankhivatalnokká vedlett vissza! / A báró elé nyugodtan halkan. / Báró úr! Nyugodt álmat hissen biztosítva van! / El a szobájába.

3. Jelenet.

Báró, Oly!

- BÁRÓ:** Bevallom, ez a látogatás kissé váratlanul ért.
- OLY:** Eljöttem megköszönni, hogy bent hagyott a vízben.
- BÁRÓ:** Micsoda?
- OLY:** Vegye szóról-szóra. Éppen a fürdőkádban ültem, amikor a titkárnője telefonált, hogy nem vacsorázhatunk együtt!
- BÁRÓ:** /légszoros fejmozdulattal./ Persze... Persze... a titkárnőm!
- OLY:** Dühömben kiugrottam a kádból és rohanni akartam magához Szerencsétlenségemre eszembe jutott, hogy a kádból egyenesen mégsem lehettem ki az orvoshoz azonban felöltöztem, az első harag elpárolgott. Rendben van, nem tántorít. A közigazgatási vacsoráról lecsusztam, akkor hát jöjjön a diplomáciai vacsora!
- BÁRÓ:** Nagyszerű! És ki volt a szerencsés?
- OLY:** Egy egész lesszerelési konferencia!
- BÁRÓ:** Remélem, lesszerelték?
- OLY:** Azt már nem. De volt köztük egy fiatal, csinos olasz attasé, akinek a franciákkal nem sikerült megegyeznie, hát velem próbálkozott!
- BÁRÓ:** Eredmény?
- OLY:** Barátsági szerződés. De beavatkozására nem került a sor. Tudniillik rájöttem, hogy én vagyok a legpechesebb szerencsés nő a világon. Egy csapásra meghódítottam Glaszornországot, Németországot, Angliát, Svájcot, Amerikát....
- BÁRÓ:** /báró felé közeledik, kedvesen, nelegen, sajnóval./ Csak magát, magát nem tudtam meghódítani....
- BÁRÓ:** /kissé a köztársaság felé is./ Mi nehéz emberek vagyunk, kedvesem!
- OLY:** Akkor pedig mit ér az egész. /Úszintén./ Futyulok a nemzetközi viszonylatoknál egy kis netreás szeretnék lenni Pesten. A Néador-utcában. Mert mégis csak ez az igaz!

- BÁRÓ: Valóban! Olyan kevesen vagyunk, hogy nem szabad külföldre engedni a tehetségeket!
- OLY: /boldogan./ Hát csakugyan? Tehetségesnek tart?
- BÁRÓ: A legnagyobb mértékben!
- OLY: Akkor miért ~~fejt~~fojta el bennem mindig a tehetséget?
- BÁRÓ: /durcásan./ Báró! Én azt hiszem, maga szerelmes!
- BÁRÓ: /dühösen./ Micsoda beszéd ez?
- OLY: Akkor pedig nem értem! Maga aki a nagy dolgokat pillanatok alatt intézi el, ezen a kis dologon megakad!
- BÁRÓ: Milyen kis dologról beszél?
- OLY: Magamról! Hiszen én titokban tudom, hogy csak kis nő vagyok. Kissé csinos, kissé kedves, kissé szórakozott...
- BÁRÓ: Szórakozott is?
- OLY: Igen. Éjszakánként nyitva szoktam felejtetni az ajtómat.
- BÁRÓ: Kedves szokás... /Kis szünet után./ Hol a szobája?
- OLY: A folyosón jobbra. Rusz lépésnyire.
- BÁRÓ: Ez nagyon megnyugtató....
- OLY: Én inkább nyugtalanítótnak tartom...
- BÁRÓ: Tudja kedves, vannak az életben helyzetek, amikor minden ajtó becsukódik. Jó tudni, hogy van legalább egy, amelyik állandóan nyitva van.
- OLY: /élénken./ Szóval?
- BÁRÓ: Csak legyen továbbra is szórakozott. Egy ajtó, amelyet mindig nyitva tartanak, egyszer mégis csak besurran valaki. Néha egy tolvaj. Néha egy ölnökigasztató.
- OLY: Én az utóbbi mellett saavasok? /Kacérans./ Bár nem mondom... A tolvaj. s. az is igazán lehet... /Lágyan./ A viszonylításra....
- BÁRÓ: Jó éjszakát, kedves....
- OLY: /Az ajtóban./ Rusz lépés jobbra... Remélem diszkrét beles?

BÁRÓ: Tökéletesen....

OLY: /csalódottan./ Kár... Akkor kénytelen leszek magam terjeszteni a dolgot. Egy viszony, nyilvánosság nélkül?! Még sem az igazi! Isten vele kedves... barátom! /Ellebeg jobbra!/

4. Jelenet.

Báró, Schüntal.

BÁRÓ: /Egy pillanatig tanácstalanul áll, majd elszántan Schüntal szobája felé tart és indulatosan sürget az ajtón.
Schüntal! Schüntal!

SCHÜNTZL: /álmából ébredve, még hálókabátját gombolya, félig álomban./ Farancsol, báró ur?

BÁRÓ: Bocsánat, felébresztetem?

SCHÜNTZL: Ebben a pillanatban aludtam el.

BÁRÓ: Sajnálom. Csak azt akartam megkérdezni, hogy ismerte-e az apát?

SCHÜNTZL: /álmában rávág./ Ferenc József szakállt hordott és...

BÁRÓ: /dühösen./ Hagyja már azt a Ferenc József szakállat!... Mondja, az apám nem mondott sohasem oszdút?

SCHÜNTZL: Hogyan?

BÁRÓ: Ugy gondolom, hogy az elmélete nem mondott e csöszti a nagy örültségek előtt az apró ostobaságokhoz kell menni külni! De néha nem megy! Érti! Akárhogyan akarja is az ember, de nem megy! Hallatlan! Hiszen maga alszik!

SCHÜNTZL: /alva./ Nem kérem! Figyelek!

BÁRÓ: /szenvédélyesen magához ül el./ Schüntal! Hiszen ha maga tudná!

SCHÜNTZL: /most ébred fel./ Mit kérem?

BÁRÓ: Semmit! Menjen és feküdjön le!

SCHÜNTZL: Ésért totassett felébreszteni?

BÁRÓ: Ésért!

SCHÜNTZL: Nem értem. A báró úr felkelt. Megölel. És visszaküld.
/Vállat von./Kérem! Önnek szabad! Jó éjszakát! /Ásitva
 vissza a szobájába./

5. Jelenet.

Báró, Gróf...

BÁRÓ: /A báró elindul a szobában. Amikor az asztalhoz ér, fel-
emeli az ott heverő két könyökvédőt, ökklébe szorítja,
majd visszadobja az asztalra. Jobbról belép a gróf./

GRÓF: Szervusz Öregem!

BÁRÓ: /csodálkozva./Egyedül?

GRÓF: Egyedül.

BÁRÓ: És Zsuzsi?

GRÓF: Lemaradtam....

BÁRÓ: Hogyan?

GRÓF: Nem birtam barátom a tempót!

BÁRÓ: /idősezen./Lennél szives egy kisse világosabban?

GRÓF: Kérek szépen. A kicsike elbűvölő volt. Éjfél tájban kikö-
 töttünk valahol a Boisban, egy kis bárban. A kicsike úgy
 itta a pezsgőt, mint a tejet. Képzelmehet milyen lelkesen
 mentünk tovább!

BÁRÓ: /türelmetlenül./Na és?

GRÓF: A kicsike egyszerre megszólalt: Uraim! Az este kitűnően
 sikerült, de versenyfutás még nem volt. Ki lesz előbb a
 fasor végén? És erre mint egy kobold, kereket oldott. És
 itt kezdődik az én tragédiám.

BÁRÓ: A dolog egyre izgalmosabb!

GRÓF: /söhnajjal./Ugy látszik nem elég, ha a szíved fiatal. Ide
lábak is kellene. A kicsi repült előre. Feri utána, ahogy
csak birtam a tizedik lépésnél lemaradtam.

BÁRÓ: De mi történt a fiatalokkal?

GRÓF: Eltűntek az éjszakában. Három óra hosszat kerestem
 őket, de hiába!

BÁRÓ: De hiszen ez rettenetes! Egy fiatal férfi és egy fiatal
 nő! Hallottál már ilyet?

GRÓF: /meggyőződéssel./Soha! Egy fiatal férfi és egy fiatal nő.
 Erre még nem volt példa a világtörténelemben!

BÁRÓ: Gúnyolódasz?

- GRÓF:** Szamárnak több joguk van ehhez! Fiatalok!
- BÁRÓ:** A modern férfinak nincs kora!
- GRÓF:** Én is ezt hajtogattam az automban, amikor reptünk a Bois felé. /Lelkesen./ Tudod az egyik zökkenőnél félrebillent a feje és a vállamat érte...Csodálatos volt...Arra gondoltam, hogy milyen édes kis kaland lenne....
- BÁRÓ:** /elhülve./ Ugy?!
- GRÓF:** A második zökkenőnél....
- BÁRÓ:** Hát az is volt?
- GRÓF:** Azt elhiszem? A második zökkenőnél ismét a vállamra billent a feje...És én azt gondoltam, hogy nem is kaland, hanem viszony...Még sajnálom, hogy Párizsban gondozsák az utakat, mert még egy zökkenő és azt gondoltam volna, hogy nem is viszony, hanem házasság....
- BÁRÓ:** /dühösen./ Szerencsétlen! Még gondolni is hogy merész ilyet?
- GRÓF:** Gondolni mindent szabad!
- BÁRÓ:** Ezalatt Feri és Zsuzsi...Ez határozottan aggasztó...!
- GRÓF:** Nagyon is aggasztó!
- BÁRÓ:** Szerencsére a fiam becsületos gyerek...Nem merném róla feltételezni, hogy....
- GRÓF:** /egy kis gunnyal./ Mondd, kérlek, kit féltessz te tulajdonképpen? A fiadat, vagy a titkárnődet?
- BÁRÓ:** /dühösen./ Hogy neked milyen ostoba kérdéseid vannak!
/Ebben a pillanatban lihegve beront Feri jobbról!/
6. Jelenet

Voltak, Feri.

- FERI:** Papa!...Papa!
- BÁRÓ:** Mi az?...Te is lemaradtál?

FERI: Nem tudtam utolérni! A fasor végén eltűnt! Három óra hossz
szat hiába kerestem!

B-ÁRÓ: Szóval a versenyfutás óta nem láttad?

FERI: / kétségbeesve. / Nem!

BÁRÓ: Megkönnyebbülve, vidáman. / De hiszen ez gyönyörű!

FERI: / ostobán. / Micsoda?

BÁRÓ: / derűsen, sugározva. / Nagyszerű! Pompás! Elragadó!

FERI: Nem értelek, papa! Egy ártatlan, tapasztalatlan kislányt
elveszték Párizsban! Éjszaka! Elveszték, mint egy retie-
kült! Hogy mi van ebben elragadó?

GRÓF: Ugy látsszik egy kislányt elveszíteni nem baj! A baj ott
kezdődik, ha megtalálja valaki!

FERI: Hát én meg fogom találni! Nem nyugosson addig! / Szerelmé-
ben. / Papa! ... Az autóban az egyik sökkendőnél a vállamra
billent a feje....

B-ÁRÓ: / a gróf felé. / Hogy egy ilyen kis női fej hányfelé bil-
lent!

FERI: A vállamra billent! És én azt gondoltam!

B-ÁRÓ: Tudom, hogy mire gondoltál. Mi történt a második sökke-
dőnél?

FERI: Azt gondoltam, hogy....

BÁRÓ: Ne folytasd. Szerencsére, hogy nem volt harmadik sökkendő!

FERI: Nekem kettő is elég! ... Papa, én ünnepélyesen kijelentem!

B-ÁRÓ: / köszövésg. / Egy szót se! ... / Felánulva. / Hogy milyen gyö-
ngé lábón állunk mi erős férfiak! ... Egy-két sökkendő és
készen vagyunk! Induljatok! ... És hozzatok vissza! ... A
többit majd elintézem én!

FERI: Mit akarsz csinálni?

BÁRÓ: Rendet! Még ma éjjel! ... Nekem éjszaka támadnak a legere-
dőbb ötleteim!

GRÓF: Én éjszaka nem vagyok eredeti. Én éjjel plagizálni szoktam. Plagizálok az emberiséget! De mostanában inkább már alszom! Szervuss kérlek alássan!

FERI: Csókolom a kesed pap! Hogy te milyen röviden intéted el a konfliktusaidat! /El a gróffal./

7. Jelenet.

Báró egyedül.

BÁRÓ: Hol lehet? Vajjon hol lehet?! /Sietve, mint aki szintén keresésre indul. Megszólal a telefon. /Hallo... Oly... Maga az?... Micsoda?... Már lefeküdt?... Hogy mit csináljon? Olvasson valamit... Valami kedves, vidám kis apróságot... Mondjuk Viktor Hugótól a Nyomorultakat. /Letesszi a kagylót és hátramegy. Ebben a pillanatban Zsuzsi szobájának ajtaja éppen olyan óvatosan nyílik, mint az első felvonásbeli ajtó, amelyen először megérkezett. Ugyanúgy sompolyog be a szobába./

8. Jelenet.

Báró, Zsuzsi.

ZSUZSI: /megpillantva a bárót, halk ijedtséggel./ Ah!

BÁRÓ: /ugyanúgy mint az első felvonásban, a legnagyobb meglepetéssel./ Maga?... Maga?... Itthon?

ZSUZSI: Már éjfél óta!

BÁRÓ: Hogy került haza;

ZSUZSI: Hasaszkten... Besurrantam az ajtón...

BÁRÓ: Nem hallottam...

ZSUZSI: Természetes... Éstrevétlenül besurranni az ajtón, és a speciálitáson. Vagy már nem emlékszik, báró ur!

BÁRÓ: De igen! Éppen így esont be akkor is.

ZSUZSI: Csak hogy akkor sokkal jobban féltem...

- BÁRÓ: Az idők változnak, Zsuzsika, most én félek!
- ZSUZSI: Nem értem!
- BÁRÓ: Ne is értse. /Dorgálva./ Kis szeleburdi. Faképnél hagyja a barátait! Három óra hosszat keresik magát! Ezalatt maga itthon ül....
- ZSUZSI: Sőt! Próbáltam aludni is. De nem megy. Annyi minden motoszkál a fejemben. Elkelttem, hogy egy hosszú levelet írjak a mamának....
- BÁRÓ: Miről?
- ZSUZSI: Arról a sok, sádes, furesa dologról, ami velem történt....
Báró ur! Ez a Párizs egy kicsit a sziveure ment!
- BÁRÓ: Érdekes... Nekem is...
- ZSUZSI: Ezek a párizsi nők... Az ember kedvet kap tőlük a női pályához...
- BÁRÓ: A legjobb pálya!... Több millió éve gyakorolják...
- ZSUZSI: Sikerral?
- BÁRÓ: A legnagyobb sikerral!
- ZSUZSI: És igazán vigasztaló?
- BÁRÓ: /Hirtelen ránds./
- ZSUZSI: /Ijedten./ Szamárságot mondtam? Bocsánat. A peszgo egy kicsit a fejembe szállt. Különbben is mindennek a báró ur az oka! Lehusta rólam a könyökvédőt! Felzabadított! Elfogott újra a svangi! Amely vitt mindig az életen át! /Melegent./ Milyen jó volt futni a holdfényben és eltűnni a fák között... Igaz, hogy aztán megijedtem egy kispó.
- BÁRÓ: Azt elhiszem....
- ZSUZSI: Ha tudná mi van a Boisban éjszaka! A sok a padok! És azok a párocskák!... Menekültem is haza... Táne, peszgo, holdfény! És még mind elviselhető... De az a sok buta szerelem...
- BÁRÓ: Szerelem... Ezt a szót most hallom magától először...
- ZSUZSI: Mert eddig a gyors volt a fontos. /Kedvesen a gyorsra

út. Oki koplal, az nem gondol az ilyesmire! De már az első rántott csirkénél megváltozott a világnézetem. Mióta jól laktam, kezdem sejteni, hogy szerelem is van a világon!

B-ÁRÓ: Milyen nagy igazság!

ZSUZSI: Bizony, báró ur! Az élet csupa kirakat, mely előtt ácsorog az ember. A csemegetészet kirakatánál kezdtem. De most egy sokkal szebbnél tartok.

BÁRÓ: Melyik az?

Z-SUZSI: Az öröm kirakatánál. Nézem az autókat, amint futnak... A sok frakkot és estélyi ruhát, amint eltűnnek a sötétben.

BÁRÓ: És mire gondol ilyenkor?

Z-SUZSI: /kedvesen, frissen, egy kis reminiscenciával az első felvonásbeli kirakat históriára./ Hogy itt nem lehet bánálással jóllakni! Ezt az egyet nem lehet a kirakaton át!

BÁRÓ: /elragadtatva./ Hogy maga milyen friss és bátor! És mennyi édes ígéret....

ZSUZSI: Es az éjszaka megtöltötte a szívemet reménységgel!... Nem is tudom mi ez? Valami furcsa, szép részegség....

B-ÁRÓ: /ferrón./ Sokkal több, örültség... Amelynek nincs határa... Egy kislány, aki messziről jött... És ide jutott mellém... Egy pillanat csak és erősebb leszek, mint én vagyok...

ZSUZSI: Egy pillanat....

BÁRÓ: Most valami nagyon szép és nagyon vad dolognak kell jönni....

ZSUZSI: /már majdnem a karjába szédül./ Igen... én is úgy érzem!

B-ÁRÓ: Itt állok az örvény szélén... Egy lépés csak... Egy elszánt mozdulat... Egy szó....

ZSUZSI: Igen... Egy szó!

BÁRÓ: /szenvédélyesen, szinte harsogva./ Kisasszony!

Z-SUZSI: /ugyanúgy./ Báró ur!

BÁRÓ: Mióta van a bankban?

- ZSUZSI: Hat hete!
- BÁRÓ: Fizetése?
- ZSUZSI: Havi háromszáz!
- B-ÁRÓ: Köszönöm. Holnap reggel megkapja a vasuti jegyet Budapestre.
- ZSUZSI: Én?
- BÁRÓ: Pesten pedig jelentkezik a személyzeti főnöknél!
- ZSUZSI: Mi ez báró ur?
- BÁRÓ: Kisasszony! Önt bugó szolgálatainak elismerése mellett, hat havi végkielégítéssel állásából ezennel elbocsátom! Jó éjszakát! Energikusan el!

9. Jelenet

Zsuzsi, majd Schüntzl.

- ZSUZSI: /a mennyekeből lepottyanva, kábultan áll, csak lassan tör ki belőle egy kis halk sírás. Nem is sírás. A bajba jutott egér cincogása ez./Istenem! Mi volt ez? Hiszen én repülök... Határozottan repülök... Nahát!.../Elkeseredetten megy Schüntzl szobája felé és erőlyesen sürgöt az ajtón./ Schüntzl! Schüntzl! Schüntzl!
- SCHÜNTZL: / pontosan úgy mint az előző jelenetben, most ébredve, hálókabátját még gombolva, félálomban./Parancsol!
- ZSUZSI: Bocsánat! Feléressztem?
- SCHÜNTZL: Ebben a pillanatban aludtam el.
- ZSUZSI: Sajnálom. Csak azt akarom mondani, hogy a maga becsületos és buta arcát nehezen hagyom itt.
- SCHÜNTZL: / álomban./Igen?
- ZSUZSI: Hallatlan! Hiszen maga alszik!
- SCHÜNTZL: /alva./Nem kérem! Figyelek!
- ZSUZSI: /szenvédélyesen megöleli./Schüntzl! Ha maga tudná?
- SCHÜNTZL: / most ébred fel./Mit, kérem?

ZSUZSI: Semmit. Menjen és feküdjön le!

SCHÜNTZL: Esért tetszett felébrezteni?

ZSUZSI: Esért!

SCHÜNTZL: Hogy mi van ma az emberekkel? Felkeltének, megölelnek és visszaküldenek. Jó éjszakát kisasszony! /Ásítva vissza a szobájába./

10. Jelenet

Zsuzsi, Feri, Gróf.

ZSUZSI: /sóhajjal./ És most gyertünk csomagolni. /Indul a szobája felé. Ekkor Feri és a gróf lelkendezve megérkeznek./

FERI: /diadalmasan./ Hej, ugy-e mondtam, hogy itt van! Kis macskavány! Most végre elcsíptük!

GRÓF: /gyöngéd szeszrebányással./ Zsuzsika! Hát illik az ilyen-
mi?

ZSUZSI: /fájdalmas nosollyal./ Csakugyan? Nem illik. Még meg
sem köszöntem maguknak ezt az estét. Mielőtt elválnánk,
uraim....

GRÓF: Mi történt magával?

FERI: Beszéljen, kérem....

ZSUZSI: Nem fontos, az urak kedvesek voltak, mulatságosak. Feri
maga olyan bánatosan nézett rám egész este, hogy nevem
nem kellett. A gróf ur, olyan finoman simogatta az anti-
lop kesztyűmet, hogy úgy tettem, mintha nem is vettem
volna észre.

GRÓF: De észrevette?

ZSUZSI: Óh! Igen... Mi nők megérezzük az ilyen apróságokat. Elviaz-
suk magunkkal emlékül.

FERI: Úgy beszél, mintha bucsusna tölünk,?

ZSUZSI: Bizony!

G-GRÓF: Pedig a mai este után szeretnék minél gyakrabban látni.

ZSUZSI: Azt hiszem, ez kissé nehéz lesz. De nem baj! Megígérem, hogy nagyon sokat gondolok magukra. Mégis csak maguk voltak azok, akiknek karján az első lépést megtettem. Ez hát lát érdemel!

FERI: Mivel akarja meghálálni?

ZSUZSI: Azzal amire titokban mind a ketten megkérték. /Két férfi között állva a bal arcára mutat./ Gróf ur.... De finoman....

GRÓF: Drága... /Gyengéden megcsókolja a jobb arcát./

ZSUZSI: /Jobb arcára mutat./ Feri... De illedelmesen....

FERI: Elragadó!... /Illedelmesen megcsókolja a jobb arcát./

ZSUZSI: /kissé könnyesen./ És most Isten Önökkel urain!

GRÓF: Nem értem!

Feri: Nem értem!

ZSUZSI: Én sem értem... /A távollévő bárónak szólva./ Akárhogyan is töröm a fejem, mégsem értem... /Megszólal a telefon./ felveszi a kagylót. /Halló!?... Ön az, kisasszony?... Jöj-jön minél gyorsabban... Itt nagy szükség lesz magára... /Le a kagylót. /Az utolsó telefon. És most jó éjszakát... Jó éjszakát! / El a szobájába.

11. Jelenet.

Feri és a Gróf

GRÓF: Érted est?

FERI: Attól félek, hogy értem!

GRÓF: Óh! Én buta... Volt egy pillanat, amikor azt hittem, hogy belém szerelmes...

FERI: Tudom is, hogy melyik pillanat volt az.

GRÓF: Melyik?

FERI: Amikor én azt hittem, hogy belém szerelmes. Szervuss!

GRÓF: Szervuss! /Keszét fognak./

Feri: A nők feje billen...?

GRÓF: Jobbra....

FERI: Balra.....

GRÓF: Közben pedig mindig előre néz...Szervuss!

FERI: Szervuss! /Keszeg fognak./

GRÓF: Szamarak vagyunk!

FERI: Szamarak...Szervusz!

GRÓF: Szervuss!/Keszeg fognak.A gróf indul./

FERI: Hová négy?

GRÓF: Istenem...Nincs szebb,mint elegánsan és idejében elvonn
ni...Az életnek még annyi szép öröme van...Egy jó szivar
var ebéd után.Török kávé...tarokkparti a klubban...Séta
ta a Váci utcán...Futó nők...Belvárosi galambok...Es
egy kis napocska...Egy ilyen jól konzervált öreg ur,
mint én vagyok, nem is kívánhat többet./Meghatottan./
Szegény.Kérlek alássan!/El./

12. Jelenet.

----Feri,majd Schüntzl.

FERI: /nagyon szomorúan./És én most mit csináljak? /Elpitye-
redik,hirtelen ötlettel Schüntzl aajtájához megy és zör-
get rajta./Schünsel!Schünsel!Schünsel!

SCHÜNTZL: /pontosan úgy,mint az előző jelenetben,most ébredve,há-
lókabátját gondolva,félfálomban./ Parancsol?

FERI: Bocsánat!Felébredtettem?

SCHÜNTZL: Ebben a pillanatban aludtam el.

FERI: Sajnálom?Csak azt akartam mondani,hogy nagyon boldogta-
lan vagyok?

SCHÜNTZL: /álmában./Igen.

FERI: Hallatlan!Hiszen maga alszik!

SCHÜNTZL: /alva./Nem kérem!Figyelek!

FERI: /szenvédélyesen megületi./Schüntzl!Ha maga tudná!

SCHÜNTZL: /most ébred fel./Mit kérem?

FERI: Sennit! Menjen és feküdjön le!

SCHÜNTZL: Ezért tetszett felébreszteni?

FERI: Ezért.

SCHÜNTZL: Felkelt! Megölel! Visszaküld! Báró ur! Kinában így végzik ki a gonosztevőket!

FERI: Hogyan?

SCHÜNTZL: Mindig megvárják amíg elalussik és abban a pillanatban felébresztik őket. Sajnálom! Nem állhatok rendelkezésére!

FERI: Maga is elhagy?

SCHÜNTZL: Én aludni akarok! Azért, mert a hölgyek és az urak tele vannak lelki komplikációkkal, én ne alhassek nyugodtan? Miattam dühönghetnek itt a lelki komplikációk, én aludni fogok! Jó éjszakát, báró ur! / Ásitva el. /

13. Jelenet.

Feri, Oly.

OLY: /jobbról./ Jó estét....

FERI: Olya kisasszony! Mondhatom a legjobb pillanatban jött..

OLY: /csalódottan./ Hát maga hivatott? Én azt hittem a papája

FERI: /felordít./ A papai!... A papa!... Már megint a papai!...
Megörülök!

OLY: Mi van nagával?

FERI: Könyörgöm, a papát hagyjuk ki a játékból! A papa nagy!...
A papa szenális... A papa mindkettőnknek reménytelen!

OLY: Mindkettőnknek?

FERI: De mennyire! Jöjjön! Meneküljünk!

OLY: Hová?

FERI: Hová menekülhet egy ifjú pár éjszaka?

OLY: Mi ez? Nem értem!

FERI: /vad tempóval./ Nem baj! Maga a legjobb pillanatban jött!
A szerelem pedig olyan bizonytalan, mint az óceánrepülés!

- OLY:** /ánulva./ Óceánrepülés?
- FERI:** Igen. Az ember sohasem érkezik oda, ahova akar. Én is másfelé startoltam, maga is. Nem sikerült! Kényszerleszállás! Angyal! Angyal!
- OLY:** Nahát! Ez egészen váratlanul ért!
- FERI:** Ne okoskodjék! /dühösen./ Kedves vagyok, fiatal vagyok, báta vagyok! Mit akar még?
- OLY:** Ezt nem lehet ilyen hamar eldönteni! Apák és fiúk! Erről Turgenyev egy nagy regényt írt!
- FERI:** Ő orosz volt! Mi pestiek vagyunk! Imádom! /Ebben a pillanathan belép Zsuzsi, egy kopott harmonikás bőrrel, ugyanabban a ruhában, mint az első felvonásban./

14. Jelenet.

Voltak, Zsuzsi!

- Zsuzsi:** Kisasszony!
- OLY:** Á!... Mi az kedves?... Utrakészen?
- ZSUZSI:** Amint látja... Örülök, hogy találkoztunk. Legalább megmondhatom Önnek, hogy nyert!
- OLY:** Hogyan?
- ZSUZSI:** A Gabelsberger-Markovics rendszer tökéletes. De az élet nyilatsszik maguknak ad igazat!
- OLY:** Nem értem!
- ZSUZSI:** Örülhet kisasszony! A báró ur na este felmondott nekem!
- FERI:** Micsoda?
- OLY:** /Mint a vipera csipete volna meg./ Hallatlan! Felmondott! /dühöngve./ Hát mégis sikerült! Sikerült elérnie - Feri! Én megpukkadtam!
- FERI:** Hölgyeim! Kissé világosabban!
- OLY:** Az első pillanatban megmondtam! Tudtam, hogy ki fogja verekedni! Gratulálok kisasszony! Zseniálisan csinálta! Mindnyájan tanulhatunk magától!

- ZSUZSI: A báró ur felmondott és vége!
- OLY: /dühöngve./Csacsi!Tudja mit jelent az,ha a báró felmond? Nem a végét.A kezdetét!
- ZSUZSI: Minek?
- OLY: Jöjjön Feri!Igaza van!A papa mindkettőnknek reménytelen. Elkísér?
- FERI: Boldogan!
- OLY: /Zsuzsi felé./Azért mégis tanultam magától valamit.Úgye látszik írógéppel is lehet!Jöjjön Feri.../indul./
- FERI: /már az ajtóban./Zsuzsika!.../egy pillanattig nézi,astán Olyval el jobbra./

15. Jelenet.

Báró,Zsuzsi.

- ZSUZSI: /csodálkozva néz utánuk,majd körül tekint,mintha bucsuzna.Az asztalhoz megy.Lemul a géphez,megsimogatja,majd ráhajtja a fejét.Sír.Balról belép a báró./
- B-ÁRÓ: /kis szünet után./Mit csinál kisasszony?
- ZSUZSI: /ijedten felugrik és az írógépasztal fiókjából papírt vess ki./At akarom adni a leltárt!
- BÁRÓ: Ugy?
- ZSUZSI: Tessék!Semmi hiány!Minden feljegyezve!Fogyasztottam tizennyolc és fél kohinor ceruzát,kilenc radírt,három száz iv kopirpapírt,egy tucat írógépszalagot...
- BÁRÓ: És hány embert?
- ZSUZSI: Micsoda kérem?
- BÁRÓ: Folytassa...Különben ne folytassa.Meg vagyok róla győződve,hogy minden rendben van.
- ZSUZSI: A szobámba összecsonagolva megtalál mindent,amit a párizsi zsebpenzemből vettem a cipőktől a tegnapi esti ruháig!...

BÁRÓ: Ezt is visszaadja?

ZSUZSI: Ezek a titkárnőnek szóltak. Reprezentatív célokra. A titkárnő megszűnt! Abban a ruhában megyek el, amelyben jöttem!

BÁRÓ: /végignéz rajta. Kis rezdüléssel a hangjában. /Igen... Ebben a ruhában jött... Pontosan ebben a ruhában jött. Egészen halkan....

ZSUZSI: És most is egészen halkan... /serényen igazgatja a bőröndjét. /Remélem, nem hagytam itt semmit! A cókókom együtt van! Hopp! A könyökvédőm! Ezt majdnem itt felejtettem! /Ab az asztalhoz siet, elvevsi és a bőröndbe zárja

ZSUZSI: Melyik vonattal indul?

BÁRÓ:

ZSUZSI: A hajnalival. Milyen mozgalmás lett az életem. Tegnap még Párisban vacsoráztam, holnap már az Angyalföldön ebédelek. /Kézébe veszi a bőröndöt. /Volt szerencsém, báró ur. /Indul. /

BÁRÓ: A vonat indulásáig még van ideje.

ZSUZSI: /Menet közben. /Köszönöm, de nem maradok itt még addig sem! /Keserűen. /Mert még megtalálnám kérdezni a báró urtól, miért tette ezt velem?! /Szenvedélyesen, majdnem kirobbanva. /Érti! Hogy miért tette ezt velem?

BÁRÓ: Csakugyan... ezt nem volna jó megkérdezni!... Akkor inkább szerencsés utat kisasszony!

ZSUZSI: Mehetek!

BÁRÓ: /energikusan. /Mehet!... /Mint az első felvonásban. /Zsuzsika! És most foglaljon helyet kérem. Cigarette-tálylikört, mit parancsol?

ZSUZSI: Mi ez?

BÁRÓ: Már nem alkalmazottja többé a banknak. Most már úgy beszél, mint egy kedves, bájos, fiatal hölgygel illik. Ha megengedné, most már mint magánember egy kis szives-

ségre kórném.

ZSUZSI: /még mindig angarában./Parancsoljon velem!

BÁRÓ: Egy életbevágóan sürgős levelet kell diktálnom. Ha teljesítené ezt a kérésemet....

ZSUZSI: Tessék! /vesszi a blokkot és a ceruzát és leül a rendes helyére./

BÁRÓ: Kezdhethük?

ZSUZSI: Kezdhethük... /írva/Nagyságos....

BÁRÓ: Nem nagyságos....

ZSUZSI: Bocsánat. /kihúzza./Méltóságos....

BÁRÓ: Nem méltóságos....Cinéz a végén jön.Magánlevél.Egyszerű megszólítás:Lehet?

ZSUZSI: Lehet. /teszülten figyel./

BÁRÓ: Szóval... /Fel és alá jár, végül lassan fojtottan kezdi.
Kezves...kislányon....

ZSUZSI: /megrezenve./Kislány?

BÁRÓ: Igen. /Diktál./Te most azt hiszed, hogy rossz vagyok hozzád...Hogy bántani akarlak...hogy bosszút állok rajtad...mert...

ZSUZSI: /lázasan./Mert...

BÁRÓ: Mert te jó vagy, kedves vagy...és urrá lettél az én magános, rideg és ünző életem felett....

ZSUZSI: /romogva ír./...életem felett.../dideregve./Báró ur!
Még sohasem diktált ilyen lassan!

BÁRÓ: Kissé nehezen megy!... /Innen kezdve tempóval felfelé.
Ne haragudj rám, hogy eddig gyáva voltam....

ZSUZSI: /egy hanggal feljebb./Gyáva!

BÁRÓ: /felfelé a skálát./Hogy védekeztem ellened...Hogy nem álltam elő, becsületesen, nyíltan...

ZSUZSI: /egy hanggal feljebb./Nyíltan! /Tovább skálának felfelé

BÁRÓ: Hogy azt mondjam neked: Itt vagyok!

- ZSUZSI:** Itt vagyok!
- BÁRÓ:** /natalmasan,/Pont!
- ZSUZSI:** Pont!
- B-ÁRÓ:** És most jön a cím.
- ZSUZSI:** /ijedten,/Báró ur kérem.../könyörögve,/A címet lassan,
...szótagonként....
- BÁRÓ:** Igen...Szótagonként...Írja kisasszony!/Fülsze hajolva,
A temp...lom...ege...ré...nek...
- ZSUZSI:** /szinte aléltan az asztalra borulva,/A templom egeré-
nek.....
- BÁRÓ:** /gyorsan, lendülettel,/Sületett Nagy Zsuzsi kisasszony-
nak, Párizs, vagy Angyalföld? Melyiket akarja?
- ZSUZSI:** /szinte lecsapva,/Helyben! Ez a legbiztosabb!
- BÁRÓ:** Igaza van! /crescendó/Helyben! Helyben! Zsuzsika!
- ZSUZSI:** /átvéve a tempót,/Mióta szeret?
- BÁRÓ:** Emberemlékezet óta szeretlek!
- ZSUZSI:** /írja,/Tovább!
- BÁRÓ:** Egysszerűen, őssintén és ostobán szeretlek!
- ZSUZSI:** /írja,/Tovább! Tovább! Háromszáz szótagot percenkint!
- B-ÁRÓ:** Mit csinálás?
- ZSUZSI:** /a mennyeiken,/Leírom..., Leírom ezt is...Hogy örökre
megmaradjon.
- B-ÁRÓ:** Még most is írsz?!...Te...Te kis Gahelsberger-Markovics
/magához vonja, ülési,/
- ZSUZSI:** /kibontakozva,/Istenem, ez nem is lehet igaz!
- BÁRÓ:** /kihívva magát, széllesen, erőszélesen, diadalmasan,/Holna
vasúti jegy az egész szendélyzet részére Budapestre!
Budapestre,...
- ZSUZSI:** Budapestre,...
- BÁRÓ:** /sejtézésen,/Pesten pedig...
- ZSUZSI:** /lágyan közeledve,/Pesten pedig?

MÓ: /Teljes hivatali szigorával./ A házassági irataim sürgő-
sen beszerzendők!

HEZI: /Boldogan hozzá bujlik./

FÜGGŐNYE

VÉGE!